ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

ČASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«, GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE GA IZDAJA OBČINSKI ODBOR SZDL VELENJE.

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK LJUBAN NARAKS

TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVŽ

12. december 1966 — LETO II. ST. 21 (39)

CENA 30 NOVIH PAR ALI 30 STARIH DIN

POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

ZA DAN REPUBLIKE V VELENJSKI OBČINI

V soboto, 3. decembra je predsednik občinske skupščine Peter Krapež, dipl. inženir, prerezal trak na obnovljeni in asfaltirani cesti iz Topolšice v Velenje. Več bomo pisali o tem dogodku v naslednji številki.

Delovni kolektiv »Gorenje« je imel svečani zbor. Na seji je govoril Vilko PLTERSKI, preds. sind. podr. (na sliki). O tem poročamo na 3. strani.

V Šoštanju in Šmartnem ob Paki so imeli za dan republike akademijo, ki jo je organizirala obč. zveza za telesno kulturo.

LETNA KONFERENCA SZDL V ŠOŠTANJU

TEHTNE PRIPOMBE IN PREDLOGI

Člani Socialistične zveze iz Šoštanja so se 2. decembra zbrali na letni konferenci. Navzoči pa so bili še: republiška poslanca Franc Simonič in Franc Tesovnik, predsednik skupščine občine Velenje Peter Krapež in podpredsednik občinske skupščine Drago Tratnik.

Obširno poročilo je na konferenci prebral predsednik krajevnega odbora SZDL Šoštanj, Martin Primožič. Izvolili so tudi nov 15-članski krajevni odbor in neposredno 10 članov za novo občinsko konferenco Socialistične zveze.

Šoštanjčani so se res temeljito lotili problemov, ki jih tarejo. Niso obravnavali samo ožjih interesnih vprašanj komunalnega značaja, marveč so posegli tudi v ostala področja družbeno-političnih dogajanj. Prezrli niso niti kulture in obveščanja. Brez dvoma lahko trdimo, da je bila letna konferenca SZDL, kot po vsebini tako tudi po udeležbi, v zadnjem času najboljši shod Šoštanjčanov.

Predsednik Martin Primožič je najprej podal oceno dela krajevnega odbora SZDL na podlagi programa, ki so ga sprejeli 30. maja letos.

Nekaj časa po zadnji konferenci Socialistična zveza v Šoštanju ni kdo ve kaj uspešno delala. Glavni vzrok je bil v pasivnem odnosu precejšnjega dela izvoljenih članov krajevnega odbora do sodelovanja. Zato so bile mnoge seje nesklepčne. Nedelavni so bili predvsem člani intelektualci, ki so zaposleni na dobrih delovnih mestih v gospodarskih organizacijah in družbenih organizacijah. Po oceni poročevalca so zatajili prav tisti od katerih bi upravičeno pričakovali, da bodo gonilna sila v vodstvu krajevne organizacije SZDL.

Ker so zaradi nedelavnosti precejšnjega števila članov krajevnega odbora morali narediti kadrovske spremembe, je predsednik na zadnji konferenci poročal le za obdobje zadnjih šestih mesecev. Želja krajevnega odbora je bila, da bi kolektivno obravnaval in odločal o vseh pomembnejših vprašanjih in nalogah. Menili so, da bodo lahko le na ta način bili usmerjevalci pri izvrševanju pomembnih družbeno-političnih in gospodarskih nalog na področju mesta. Ta zamisel pa je bila močno okrnjena, ker so nekateri člani neredno prihajali na seje. Od 15 članov krajevnega odbora je 7 članov redno obiskovalo seje, 5 občasno, 2 po enkrat, 3 člani pa niso nikoli prišli.

Da bi izboljšali povezanost dela med ostalimi šoštanjskimi društvi in organizacijami so dvakrat imeli z vsemi skupne razgovore. Organizirali so tudi razgovor z upravnim odborom turističnega društva in svetom krajevne skupnosti. Na razgovor so povabili tudi predstavnike delovnih organizacij. Predvsem so se pogovarjali o komunalnih vprašanjih. Razgovor je bil koristen, ker so odpravili marsikatero nesoglasje.

Krajevni odbor je pred nedavnim sklical tudi posvet širšega političnega aktiva, na katerem so ocenili različne probleme in naloge kraja. Na posvetu so sprejeli pomembne zaključke in smernice za nadaljne politične in gospodarske naloge.

Ko je predsednik Primožič poročal o programski nalogi, da bi zagotovili preko javnih informativnih sredstev boljše in takojšnje obveščanje članov SZDL, je povedal, da to nalogo niso zadovoljivo opravili. **Po njegovih ugotovitvah so premalo izkoristili lokalni časopis »Šaleški rudar«: S prispevki, vprašanji, mnenji in stališči članov Socialistične zveze, bi morali obogatiti lokalni list. Na ta način bi postal »Šaleški rudar« resnična tribuna javnega mnenja, preko katerega bi lahko razreševali vprašanja, ki zanimajo članstvo in za katere bi želeli, da jih v interesu splošnih koristi kraja in prebivalcev uspešno razrešijo in uresničijo. S tem bi postal lokalni časopis zanimivejši, pridobil bi več naročnikov in postal resnično glasilo članov Socialistične zveze.**

Nato se je poročevalec dotaknil nepovezanosti pri večjem delu organizacij in društev v Šoštanju. Menil je, da bo morala SZDL bolj spoznati prilike v katerih one delajo. Zato se bodo morala vodstva vseh organizacij pogosteje sestati in dogovoriti o skupnem sodelovanju.

Krajevni odbor SZDL je v svojem programu predvidel tudi trdnejše sodelovanje s svetom krajevne skupnosti. Socialistična zveza in krajevna skupnost imata mnogo skupnih nalog. Naloga SZDL je, da pritegne čimveč članstva za aktivno in organizirano sodelovanje pri uresničevanju komunalnih vprašanj. Navedel je primer takšnega sodelovanja. Skupna dolžnost vseh prebivalcev je čuvanje komunalnih naprav. S tem bi prihranili mnogo sredstev, ki bi jih lahko porabili za druge koristne namene. Toda tu marsikomu zmanjka smisla in posluha. Vsi prebivalci Šoštanja se bi morali zavedati, da so sestavni del naše ožje komunalne skupnosti in da je od vsakega posameznika odvisno kako bomo v tej skupnosti gospodarili, se razvijali in uresničevali hotenja.

Tovariš Martin Primožič pa je v svojem poročilu omenil tudi najbolj pereče komunalne probleme o katerih Šoštanjčani največkrat govore. Dejal je, da v preteklosti niso perspektivno urejevali osnovne komunalne probleme. Čeprav ni bilo vedno na voljo dovolj denarja, so se vplačana sredstva mnogokrat neupravičeno in proti njihovi volji investirala v tovrstne namene izven Šoštanja. Urejena kanalizacija, javna razsvetljava, urejene ceste in poti, dobra oskrba z elektriko in vodo, so sestavni del človekovega standarda. Prav v tem pa so bili, po besedah poročevalca, v Šoštanju nekoliko prikrajšani. Teh nalog se niso lotili dovolj smotrno. To je tudi delno opravičljivo, ker še sedaj v Šoštanju nimajo izdelanega urbanističnega načrta. Ko je ta problem postal aktualen, so izdelali asanacijski načrt. Za nujna komunalna ureditvena dela bi v Šoštanju rabili pol milijarde starih dinarjev. Delovne organizacije bodo morale priskočiti na pomoč. Samoprispevek Šoštanjčanov pa bo tudi pripomogel k hitrejšemu urejanju. Pri tem bi morali posnemati prebivalce Metleč.

(Nadaljevanje na 2. strani)

VSE JE ODVISNO OD NAS SAMIH

NA ZADNJI RAZŠIRJENI SEJI OBČINSKEGA KOMITEJA ZKS VELENJE SO RAZPRAVLJALI O AKTUALNIH GOSPODARSKIH IN POLITIČNIH PROBLEMIH. POLEG ČLANOV OBČINSKEGA KOMITEJA IN KONTROLNE KOMISIJE SO BILI NA SEJI TUDI ČLANI IZVRŠNEGA ODBORA OBČINSKEGA ODBORA SZDL, PREDSEDSTVA OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA, SEKRETARIATA OBČINSKEGA ODBORA ZZB NOV, ČLAN CK ZKJ JOŽE ŽOHAR IN PREDSTAVNIKI NEKATERIH DELOVNIH ORGANIZACIJ.

Kot je na seji povedal politični sekretar občinskega komiteja Kristian Hrastel, nimamo v velenjski občini prave ocene, kako daleč so se delovne organizacije vključile v reformna prizadevanja. Zato so na razširjeni seji razpravljali le o petih gospodarskih organizacijah. Ni pa s tem rečeno, da ostale gospodarske organizacije nimajo težav. Spričo tega bi morala občinska skupščina s svojimi upravnimi organi izdelati analizo lokalnega gospodarstva, njegovo vlogo in pomen v sklopu širše družbene skupnosti.

Delovne organizacije iz naše občine so se različno vključile v proces gospodarske reforme. Ponekod niso do kraja sprostili vseh možnosti, ki jih imajo. Kljub opozorilom nočejo razumeti, da je dobra notranja organizacija dela predpogoj za uspešno gospodarjenje. Poleg teh in še nekaterih drugih subjektivnih težav pa se srečujejo še s problemi, ki jih sami ne morejo rešiti znotraj kolektiva. Tako nastopajoči problemi so v zadnjem času dobili tudi politično obeležje. Proizvajalce skrbi kako se bo naprej razvijalo lokalno gospodarstvo in se sprašujejo kakšna je njegova realna perspektiva. Ponekod nastale težave enostransko opredelujejo in napačno postavljajo. To pa ima več škode kot koristi.

Z razpravo na zadnji razširjeni seji so prekinili z načinom dela, ko so včasih le ugotavljali stanje v občini, niso pa problemom dali zaokrožene oblike. Menili so, da se mora izhajati iz nastalega položaja in probleme čimbolj omejiti. Na podlagi temeljitih proučevanj dosedanjega gospodarskega razvoja v občini in realne ugotovitve tre-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Prebivalci Velenja!

V petek, 16. decembra bo ob 17. uri v sejni dvorani občinske skupščine

LETNA KONFERENCA

krajevne organizacije Socialistične zveze

Udeležite se konference v čim večjem številu.

Krajevni odbor SZDL Velenje

V Šoštanju: TEHTNI PREDLOGI

(Nadaljevanje s 1. strani)

Predsednik krajevnega odbora SZDL Šoštanj je v svojem poročilu zajel tudi vpliv gospodarske reforme na delo delovnih organizacij v kraju. Navedel je nekatere razloge zakaj se v delovnih kolektivih niso mogli takoj vključiti v proces reformnih prizadevanj. Na tržišče delovne organizacije niso dovolj računale. To je pretesno za količine, ki jih proizvajajo, kar je odločno vplivalo na hiter prehod iz povpraševanja k ponudbi. Istočasno in ustrezno niso bile rešene cene, ki so za nekatere materiale in proizvode zamrznile na nivoju kot so bile ob nastopu reforme. Za nekatere materiale in proizvode pa so bile cene administrativno povišane, brez zagotovljene potrebne skladnosti med tako povečanimi materialnimi in proizvodnimi stroški ter prodajnimi cenami. Vseh teh negativnih razlik ni bilo mogoče v vsakem primeru nadomestiti z notranjimi rezervami.

Proizvodni stroški niso vedno obremenjeni z elementi stroškov na katere lahko vplivajo delovni kolektivi sami. Zunanji vplivi kot so: pomanjkanje repro-materiala, slabi materiali, visoka obrestna mera za kredite in druge razne obveznosti, bremenijo polno lastno ceno proizvoda. Če temu še dodamo — je dejal na letni konferenci tovariš Primožič — slabo tehnično opremljenost proizvodnje, pomanjkljivosti pri nagrajevanju, neskladnosti med ekonomsko zakonitostjo in veljavnimi predpisi, potem lahko vemo, da so delovne organizacije obkrožene z neštetimi težavami.

Izgleda da bodo delovne organizacije v Šoštanju zaključile poslovno leto z uspehom. Najboljša je **termoelektrarna,** ki ima konjukturno proizvodnjo in dobro organizacijo dela. Bistveno drugače je v **tovarni usnja.** Vendar delovni kolektiv usnjarne, kljub slabi tehnični opremljenosti, težkih delovnih pogojev, neurejenosti na tržišču surovin, uspešno odpravlja težave. Kaže, da bodo prvo leto poslovanja v pogojih reforme zadovoljivo zaključili.

V lesnoindustrijskem kombinatu imajo težave predvsem pri prodaji finalnih izdelkov. Ne le, da niso dosegli skladno s povišanjem cen surovinam in materialom tudi povišanje cen za polizdelke, še manj pa za finalne izdelke, kar močno prizadene rentabilnost tovrstne proizvodnje, postaja zasičenost trga s finalnimi izdelki občutna. Povečana ponudba teh izdelkov terja nenehno zviševanje cen in hkrati boljšo kvaliteto. Zato ne morejo zniževati stroškov za enoto proizvoda na račun večje proizvodnje. Le pravočasna in odločna usmeritev h odkrivanju in koriščenju notranjih rezerv, delni modernizaciji in dosledno nagrajevanje po dosežkih dela, so pripomogli, da bodo v LIK-u zaključili letošnje poslovno leto z enakim ali morda celo boljšim uspehom kot lani.

Tudi v »Galanteriji« se stanje boljša. To je vsekakor razveseljivo. V podjetju je zaposleno precej žena, ki bi v primeru likvidacije podjetja, težko dobile ponovno zaposlitev.

Nato je poročevalec govoril o stagnaciji gostinskih podjetij družbenega sektorja. Verjetno njihovi delovni kolektivi niso dovolj upoštevali nov tok poslovnih odnosov in poslujejo v novih razmerah naprej po starem. Pravočasno niso douměli, da lahko le z izostrenim posluhom do gostov in solidno postrežbo, večajo promet. Normalno je, da postajajo gostje vedno bolj zahtevni in želijo kvaliteto dobrin ter kulturno postrežbo. Tudi gostinci bodo morali poiskati notranje rezerve in zmanjšati režijske stroške. Predsednik Martin Primožič je menil, da bi lahko sedanji gostinski podjetji v Šoštanju združili v skupno podjetje.

Ko je govoril o delu ostalih društev v Šoštanju, je posebej omenil organizacijo Zveze mladine. Delo terenskega mladinskega aktiva je povsem propadlo. Res je, da je večji del mladih vključenih v aktive kjer so zaposleni. Precej pa je tudi onih, ki niso včlanjeni v nobenem aktivu Zveze mladine. Zato bi lahko bil v Šoštanju številčen mladinski aktiv, ki bi lahko dosti prispeval pri reševanju vzgojnih problemov in se aktivno vključil v delo na področju mesta. Upravičeno je postavil vprašanje, kje so vzroki za takšno nedelavnost mladine. Po mnenju predsednika krajevnega odbora SZDL imajo vse pogoje za uspešno delo. Letos so odprli mladinski klub, kjer bi se lahko mladi sestajali. Nekaj časa je tako tudi bilo. Vendar se mladinci v klubu niso sestajali zavoljo dogovarjanj in dela, temveč izključno le zaradi zabave. Povrhu pa so še iz mladostne objestnosti delali škodo na klubski opremi. Zato so mladinski klub zaprli.

Najprej je na letni konferenci Socialistične zveze v Šoštanju razpravljal **Viktor KOJC.** Kritiziral je, ker še sedaj niso uredili prepotrebno avtobusno postajo. Meni, da bi do takrat, ko bodo zgradili novo avtobusno postajo pri hotelu, lahko brez večjih sredstev uredili vežo v stavbi nekdanjega kina. O tem so se že lani dogovorili s TP »Zarjo«, ki je lastnik tega prostora. Bil je tudi mnenja, da bi morale delovne organizacije, katerih člani se vozijo na delo z avtobusi, same skrbeti, da bi bili ti dobro prevažani. Tako pa se je do sedaj turistično društvo iz Šoštanja skoro samo prizadevalo, da bi vsi potniki, ki potujejo z avtobusi, bili zaščiteni pred vremenskimi neprilikami. **Tovariš Kojc je kritiziral letošnjo akademijo ob dnevu republike.**

Res je bilo neumestno, da so sicer ob uspelih telovadnih točkah, nastopili na tem pomembnem proslavljanju »električarji s kuštravim pevcem« (prip. por.).

Rudolf LAH je povedal, da tamkajšnja ljudska knjižnica uspešno dela v prid Šoštanjčanov in okoliških prebivalcev. Ker v predsednikovem poročilu delo ljudske knjižnice ni bilo omenjeno, je tovariš Lah sam navedel nekaj podatkov.

Obstoj godbe na pihala »Zarja« iz Šoštanja je pereče vprašanje, je dejal **Maks PODLESNIK,** in menil, da bi morali na današnjem zboru, kjer so zbrani v večjem številu Šoštanjčani, spregovoriti o tem. Godba je letos uspešno slavila 40-letnico in se je ravno v tem jubilejnem letu znašla v težavah. Ko je imela pokroviteljstvo nad godbo tovarna usnja, je bilo vse v redu. Sedaj pa se godba bori tudi s finančnimi težavami. Opozoril je na to, da bodo skoro morali iskati za javne skupne nastope godbo izven Šoštanja. Če bi po 40 letih morali v Šoštanju to res storiti, ne bi bilo prav. Delovne organizacije bodo morale šoštanjsko godbo finančno podpreti.

Nato je Maks Podlesnik obširneje govoril o kulturi nasploh. Njej bi morali posvetiti več besed. Delo in proizvodnja odtujujeta ljudi. Sredstva za zbližanje ljudi po delu pa so kulturne prireditve.

Franjo PEROVEC je povedal, da je s kino predstavami skoraj vedno zasedena edina razpoložljiva dvorana. Zato ni prostora za druge kulturne prireditve, tudi domačega prosvetnega društva. Zanimalo ga je, zakaj niso zgradili novo kino dvorano, ki so jo imeli v načrtu.

Predlog **Cirila PILIHA,** da bi izrekli **zahvalo Metlečanom za prizadevanja pri gradnji ceste skozi kraj, so na konferenci sprejeli. To je bil primer, kako lahko prebivalci sami urejajo določene komunalne probleme, čeprav nimajo na voljo sredstva.** Tovariš Pilih je tudi povedal, da je v Šoštanju zelo delavna taborniška družina, ki vzgaja mlade ljudi, čeprav nima zunanje pomoči. Letos nameravajo razviti svoj prapor, zato je apeliral, da tabornikom, ko bodo prišli po prispevke, ne bi zapirali vrat. Priporočal pa je staršem, da bi v to vzgojno mladinsko organizacijo vključevali svoje otroke.

Ivan OJSTERŠEK meni, da ima lokalni časopis »Saleški rudar« dobre in slabe strani. Predlaga, da bi spremenili naziv časopisa.

O avtobusni postaji je razpravljal tudi **Milan NOVAK.** Povedal je, da so turistično društvo, krajevna skupnost in krajevni odbor SZDL delali na tem, da bi imeli že koncem leta v Šoštanju novo pokrito avtobusno čakalnico. Naročili so načrte in našli lokacijo pri hotelu. Investitor izgradnje je turistično društvo, ki bo najelo 12 milijonov starih dinarjev kredita. Dogovorili pa so se tudi z »Izletnikom« iz Celja, ki bo prevzel zgrajen objekt in odplačal anuitete.

Zadnja leta se je občutno razvil v Šoštanju turizem, ker so uredili gostinske lokale, je povedal na konferenci **Stane DOLAR.** Kolektiv hotela »Kajuhov dom« se je dvakrat znašel v težavah. Prvič takrat, ko so v Velenju dobili nov hotel, letos pa je bilo mnogo manj turistov in slabši gostinski promet. V Šoštanju pa so poleg tega odprli tudi več zasebnih gostišč. Tako bodo v hotelu imeli na koncu leta manjšo izgubo.

Stane Dolar je dejal, da so v hotelu že obravnavali možnost združitve z gostinskim podjetjem »Sloga«, medtem ko v »Slogi« takšnega razgovora s člani kolektiva še niso imeli. Povedal je, da so v »Slogi« posamezniki, ki želijo, da bi oddali boljše gostinske obrate privatnikom. Slabše pa bi prevzelo novo združeno podjetje.

Republiški poslanec **Franc SIMONIČ** je dejal, da so na letni konferenci Šoštanjčani temeljito obravnavali probleme. Če bi na vseh konferencah tako vsestransko razpravljali, potem bi dogovori prav gotovo rodili rezultate. Pomembno je zlasti dejstvo, da niso pozabili spregovoriti tudi o ostalih problemih, kot so kultura, delo društev, obveščanje itd., katere smo po navadi hote ali nehote izpuščali. Po oceni republiškega poslanca tovariša Simonača je konferenca članov Socialistične zveze iz Šoštanja povsem uspela.

Osnovni problem kraja je brez dvoma eksploatacijska meja in likvidacija energokemičnega kombinata. Ko je tovariš Simonič govoril o meji odkopavanja rudnega bogastva v Saleški dolini, je omenil, da je vsekakor boleče za Šoštanjčane. Ta meja je bila postavljena takrat, ko smo hoteli izkoristiti vse naravne energetske vire. Danes pa stojijo stvari nekoliko drugače. Če bo energetska bilanca Jugoslavije preorientirala vire energije, potem se bo uredila tudi v Šoštanju realna eksploatacijska meja. Pred tem pa je nesmiselno brezglavo hiteti in karkoli urejati. Vse stvari je potrebno trezno presoditi in se šele potem skupaj odločiti za nadaljnje delo.

Izgradnja EKK bi bila v korist celotnemu slovenskemu gospodarstvu, zlasti pa za Saleško dolino. Nihče, zlasti strokovnjaki, ne trdijo, da ta objekt ne bi bila uspešna investicija. Toda, prišel je čas reforme, ki zahteva drugačne odločitve. Izgradnjo objektov, ne samo EKK, je bilo potrebno ustaviti, če hočemo, da bomo izvedli reformo.

Tovariš Simonič je podrobno govoril o ciljih reforme in nadaljnjih nalogah. Pri tem je izhajal konkretno iz velenjske občine.

Povedal je tudi, da se v Šoštanju čuti delo krajevnega odbora Socialistične zveze. Vendar je potrebno, da se delo razširi na čim širši krog članstva. Motilo ga je, da ni bilo na konferenci več mladih ljudi. Res je, da moramo upoštevati sedanji novi čas. Razumeti moramo, da mladina rada pleše in se zabava. Tega ji tudi nihče ne prepoveduje. Toda vse mora biti v pravih mejah.

V svoji razpravi se je dotaknil tudi »Saleškega rudarja«. Važna je vsebina lista. Če pa bralce moti sedanji naslov, potem ga je potrebno spremeniti.

Miran TOPOLOVEC, član občinskega odbora SZDL, je opozoril na naloge pri volitvah predstavniških organov. Govoril pa je tudi o vzgoji in obveščanju. Krajevni odbor bo moral posredovati informacije na razumljiv način. Angažirati bo moral ljudi, ki so dobro seznanjeni s problemi. Menil je, da so tudi predavanja sredstvo obveščanja in vzgoje. Nato je razložil začasni pravilnik občinske organizacije Socialistične zveze.

Na konferenci so izvolili ponovno za predsednika MARTINA PRIMOŽIČA. V novoizvoljenem krajevnem odboru pa so še: Avgust Vohar, Ivan Urek, Zvone Vidic, Jože Mikek, Franc Brglez, Giza Natek, Herman Lešnik, Fani Pernovšek, Alojz Kurmanšek, Nežka Eberlinc, Miloš Vovk, Stanko Navodnik, Ivan Katič in Miha Hliš. — Člani občinske konference SZDL iz Šoštanja so: Martin Primožič, Avgust Vohar, Rudi Bajec, Majda Krajnc, Marija Zrnič, Franc Tesovnik, Ljuban Naraks, Herman Lešnik, Franc Stanovšek in Miloš Vovk.

Poplave v občini

Zaradi hitre odjuge in deževja so tudi v velenjski občini bile poplave. Paka je prestopila bregove in poplavljala v Paki, Šaleku, Paški vasi in Šmartnem ob Paki. Po katastrofalni poplavi junija 1954. leta še Paka ni imela tako visokega vodostaja, da bi trgala obrežna zemljišča. Gotovo bi reka poplavila tudi v Šoštanju, če ne bi bila dobro regulirana njena struga.

Slabo speljana in zamašena kanalizacija pa je bila vzrok, da je v Šoštanju površinska voda zalila Cankarjevo cesto in poplavila nekaj hiš. Voda je napravila v kleteh in pritličnih stanovanjih precej materialne škode. Prav tako je bilo tudi z novo kanalizacijo na cesti Matije Gubca in Heroja Gašperja, Ponoči, 2. decembra so šoštanjski gasilci reševali imetje iz poplavljenih hiš. S prekopom pod železniško progo pa so odvajali vodo.

Šoštanjčani upravičeno negodujejo in sprašujejo kdo je kriv, da je bil del mesta poplavljen zaradi nepravilne in zamašene kanalizacije.

Odgovor je povsem jasen! Pri polaganju kanalizacije niso pravilno dimenzionirali profilov kanalov po katerih teče površinska in odpadna voda. Vzrok je tudi v tem, da ob kanalih odlagajo smeti in odpadke, ki zamašijo kanalizacijo. Pravijo tudi, da odgovorni premalo skrbijo za redno čiščenje kanalizacijskih jaškov.

Vse to je privedlo do zadnje poplave v Šoštanju.

M. V.

Zlasti gorski potoki so pri zadnji poplavi naredili precejšnjo škodo. V občini je bilo poškodovanih več mostov. Škode še niso povsem ocenili.

Cesto naj bi plužili do Šentvida

V NABITO POLNI DVORANI PROSVETNEGA DOMA ZAVODNJE, SO SE ZBRALI PRETEKLO NEDELJO TAMKAJŠNJI PREBIVALCI NA LETNO KONFERENCO SOCIALISTIČNE ZVEZE. NA KONFERENCI JE BIL TUDI ČLAN OBČINSKEGA ODBORA SZDL AVGUST VOHAR.

Predsednik krajevnega odbora SZDL Zavodnje Jože Brglez je povedal, da imajo letos nekoliko manj članov. Zato bodo morali posvetiti vso pozornost in vključiti v organizacijo predvsem mlade. Zahteval je tudi, da bi v zimskem času plužili cesto do Šentvida, ker je dosti otrok, ki hodijo iz tega predela v Šoštanj.

Vaško pokopališče je potrebno popraviti. Zato želijo, da bi njihova krajevna skupnost sama upravljala pokopališče v Zavodnjah.

Prebivalci Zavodnje so letos naredili 190 prostovoljnih delovnih ur pri ureditvi kopalnega bazena, okolice šole in popravilu nekaterih krajevnih cest.

Na konferenci so sklenili, da bodo razformirali prosvetno društvo. Zato so ustanovili posebno kulturno-prosvetno sekcijo v okviru krajevne organizacije SZDL.

V Zavodnji zelo berejo lokalni časopis »Saleški rudar«. Povedali so, da je vsebina pestra in se pohvalno izrazili o njem, ker časopis dosti poroča iz njihovega kraja. Menijo, da bi morali spremeniti naslov lista.

Ponovno so v Zavodnji izvolili za predsednika krajevnega odbora SZDL **JOŽETE BRGLEZA.** Poleg njega pa so v novem krajevnem odboru še: Franc ANŽELAK, Matevž POTOČNIK, Rudi KAVTIČNIK, Tončka ŠTROPNIK, Jože SVETINA in Marta ROČNIK.

V občinsko konferenco so neposredno izvolili Jožeta Brgleza in Jožeta Svetina.

Po končani letni konferenci so imeli še občni zbor krajevne organizacije Rdečega križa, katerega se je udeležil tudi sekretar občinskega odbora RKS Tomo Hudoletnik. Govorili so predvsem o krvodajalskih akcijah in raznih tečajih, ki jih bodo organizirali v zimskem času.

NA OBČINI SPREMENJEN DELOVNI ČAS

Čeprav so v občinski upravi nekoliko spremenili delovni čas, ostanejo uradne ure za občane nespremenjene. Uradni dnevi so ob ponedeljkih, sredah in petkih od 7. do 12. ure. Ob sredah pa uradujejo za stranke tudi popoldne od 13. do 17. ure.

Tudi občinske družbeno-politične organizacije so od 1. decembra dalje spremenile svoj delovni čas. Vsak dan, razen sobote, ki je prosta, delajo od 6. do 14. ure. Ob sredah pa še popoldne od 13. do 17. ure. Sobote so proste, zato na ta dan ne delajo.

Železniško podjetje namerava ukiniti progo Velenje — Dravograd

Železniško transportno podjetje Ljubljana je te dni poslalo pristojnim organom predlog, da bi v prihodnje odobrili ukinitev nekaterih nerentabilnih železniških prog, med drugimi tudi progo Velenje — Dravograd. Progo nameravajo ukiniti iz več razlogov. Število potnikov, ki se vozijo po tej progi, postopoma upada. Upada tudi blagovni promet, ker se vse več tovorov prevaža s kamioni. Zaradi tega se vsi izdatki, ki jih ima železnica s prevozi po tej progi ne krijejo z dohodki in je potrebno primanjkljaj kriti z dohodki od ostalih bolj rentabilnih prog.

Poleg tega bi bilo potrebno temeljito obnoviti vso progo. To bi stalo okoli 2 milijardi starih dinarjev. Teh sredstev pa ni mogoče zagotoviti in zaradi tega železniško podjetje smatra, da bi bila ukinitev proge najbolj umestna rešitev.

Če bi do ukinitve proge ne prišlo, bi bilo potrebno poleg sredstev za obnovo proge zagotoviti letno najmanj 115 milijonov starih dinarjev za kritje izgube, ki jih ima železnica z obratovanjem na tej progi.

Ta regres bi morale zagotoviti prizadete občine in delovne organizacije na območju, ki gravitira na to progo. Verjetno pa potrebnih sredstev za obratovanje proge ne bo mogoče zagotoviti in bo zato do ukinitve prometa prišlo v bližnji prihodnosti.

PRVA ETAPA USPEŠNA!

DRUGO LETO ŠE: TOVARNA PRALNIH STROJEV

LAHKO TRDIMO, DA SO PRAV ČLANI DELOVNEGA KOLEKTIVA »GORENJE« DOUMELI, DA JE ODVISEN OBSTOJ OD NJIH SAMIH IN SO TAKO Z VOLJO IN NEUMORNIM DELOM ZRASLI IZ MALEGA PODJETJA V MODERNO, VELIKO TOVARNO. TODA ZGRADILI NISO LE TOVARNO, NJIHOVE ROKE IN MISLI SO USTVARILE KRUH IN SREČO, DOBROTO IN LJUBEZEN — IZ ISKRE SO PORODILI PLAMEN, KI OGREVA. ZATO SO LETOS, OB PRAZNIKU REPUBLIKE, PONOVNO SLAVILI NOVO DELOVNO ZMAGO. SLAVILI SO SVOJ DOPRINOS K TISTIM CILJEM, KI SMO SI JIH ZADALI PRED 23. LETI. — ODVEČ JE SEČI NAZAJ V ČAS, KO SO V »GORENJU« PRIČELI Z MAJHNIM OBRATOM. STRMA POT VOLJE IN DELA JIH JE VODILA VSE VIŠJE IN VIŠJE. USPELI SO V SVOJIH PRIZADEVANJIH, USPELI V SVOJEM DELU. NJIHOVA ZMAGA JE NAJLEPŠA ČESTITKA PRAZNIKU REPUBLIKE. IN V NJIHOVEM DELU SE KRIJE TISTA ENKRATNA RESNICA ČLOVEŠTVA: »VELIKO SILNEGA KRIJE SVET, A NIČ NI SILNO TAKO KOT ČLOVEK!«

V tovarni gospodinjske opreme »Gorenje« so se 26. novembra zbrali na svečan zbor vsi člani delovne organizacije. Nekateri so pripeljali s seboj tudi svojce. Na zbor pa so povabili še predstavnike ostalih delovnih kolektivov iz velenjske občine, predstavnike občinske skupščine in občinskih družbeno-političnih organizacij.

Sprednji del velike delovne hale so lepo okrasili. Na nekoliko dvignjenem delu pa so stali nastopajoči: moški pevski zbor »Kajuh« iz Velenja pod vodstvom Ludvika Glavnika, recitatorji Ljudmila Jarnovič, Hinko Dermol, Franc Korun in Milan Valenčak. Sodelovala je tudi rudarska godba, kateri je dirigiral Ivan Marin ml. Nastopajoči so izvajali recital ob dnevu republike in delovni zmagi kolektiva tovarne gospodinjske opreme »Gorenje«.

Predsednik centralnega delavskega sveta Anton Zlovše je na svečanem zboru podelil zapestne ure za desetletno delo v kolektivu naslednjim članom: Ivanki Bajec, Hedviki Ribizel, Ivanu Gričarju, Florijanu Glojeku in Danilu Hramecu.

Postala je že tradicija, da v tovarni gospodinjske opreme »Gorenje« vsako leto proslavljajo napredek. Tudi to pot so se zbrali, da bi skupaj proslavili opravljeno nalogo, za katero so se domenili na začetku leta. Delo so usmerjali tako, da so k naporom pritegnili slehernega člana kolektiva. Njihov namen in nalogo so dosegli. Imajo tovarno štedilnikov, v kateri lahko izdelajo 400.000 enot.

Predsednik sindikalne podružnice »Gorenje« Vilko Pleterski je na svečanem zboru povedal naslednje: »Preteklo leto smo dogradili nov objekt, danes pa že skoraj ne opazimo, da smo v obstoječi tovarni izvršili takršnokoli dograditev. Proizvodni proces je sinhroniziran in tehnološko povezan. Kapacitete v posameznih oddelkih so vsklajene, tako da ni več bojazni zastojev zaradi ozkih grl. Sama rekonstrukcija je praktično zajela tovarno štedilnikov, sedaj, po novem — I. proizvodno ekonomsko enoto. Ravno tako pa so dela potekala normalno pri izgradnji tovarne za proizvodnjo pralnih strojev. Namen rekonstrukcije ni bil samo v tem, da sinhroniziramo kapacitete, temveč, da povečamo storilnost, da bi lahko pri enakem vloženem delu več proizvedli in tako tudi več zaslužili. Podatki, ki jih bom navedel, pričajo, da je naša pot pravilna.

Letos smo povečali storilnost v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta za 51,4 odstotke, medtem ko so osebni dohodki narasli za 57,3 odstotke. Med temi številkami je malenkosten razkorak. Vendar je rezultat povečanja osebnih dohodkov tudi v tem, da smo ostale stroške znatno znižali. Dokaz temu je, da smo sredstva tovarne dvignili na indeks 474 %. Bruto produkt smo od lani dvignili za 77 odstotkov, število zaposlenih pa le za 27 odstotkov.

Ni dvoma, da je na naše poslovanje vplivala tudi reforma in da smo zavihali rokave ter se še hitreje napotili k modernizaciji proizvodnje. res je, da je reforma prinesla tudi povečane stroškov, pa smo kljub temu dosegli predvidene rezultate. Tako je danes tovarna štedilnikov pripravljena za letno proizvodnjo okoli 400.000 enot in se uvršča med največje proizvajalce v Jugoslaviji in Evropi.

Čaka nas še mnogo nalog v tem našem proizvodnem procesu. Nenehno moramo izboljševati tehnologijo, organizacijo dela; predvsem pa odpravljati hibe, ki se pojavljajo v proizvodnem procesu. To je naloga slehernega člana kolektiva. Če je tovarna naša, potem moramo ravnati z njo tako, kot sami želimo. Če smo akcionarji in so naša sredstva naložena v tovarno, jih moramo tem boljše izkoriščati, v prid sebi in naši skupnosti.

Sedaj ko smo končali prvo etapo — je nadaljeval Vilko Pleterski — nas čaka še veliko dela v prihodnjem letu. V novi tovarni pralnih strojev moramo naslednje leto izdelati na deset in deset tisoč pralnih strojev. Seveda pa je treba najprej tovarno za to usposobiti. Naša naloga je, da se sredstva, ki se v to tovarno nalagajo, čimprej aktivirajo, le tako bomo imeli več denarja. Prav tako pa tudi ne smemo zavreči trga ki čaka na naše proizvode.

Naš proizvodni program za prihodnje leto predvideva bruto produkt v višini 21 milijard 600 milijonov starih dinarjev, kar je 100 odstotno povečane v primerjavi z letošnjim letom. Razumljivo je, da bo pri takšni proizvodnji nastopila vrsta skrbi in problemov, ki jih bomo morali rešiti. Precej se bo povečalo število zaposlenih, od sedanjih 1.000 na 1.580. Prav tako pa bodo primerno povečana sredstva, oziroma skladi tovarne, ki bodo ponovno služili za nadaljnja vlaganja in modernizacijo podjetja. Za prihodnje leto predvidevamo ponovno povečanje storilnosti za 17,1 odstotka. Če bomo to dosegli, se lahko osebni dohodki povečajo za okoli 40 odstotkov. To povečanje bomo dosegli zato, ker smo smotrno nalagali naše prislužene dinarje v izboljšanje tehnologije, ki nam omogoča cenejšo proizvodnjo.

Naše naložbe pa niso danes namenjene samo za rekonstrukcije in novogradnjo, ampak tudi za dvig družbenega standarda članov našega kolektiva. Naj omenim, da smo za prihodnje leto predvideli 200 milijonov starih dinarjev za nakup družinskih stanovanj. Prav tako smo namenili precej sredstev za druge namene, ki so povezani z dvigom standarda ne samo naših delavcev, temveč vseh občanov. Kolektiv »Gorenja« predstavlja drugi največji kolektiv v občini. Zato moramo računati s tem, da je naš uspeh tudi uspeh občanov in da moramo kot širši samoupravljalci tudi prispevati vse, da bo v naši komunalni skupnosti boljše, ker bomo le tako skupno najlažje reševali probleme, ki v vsakdanjem življenju nastajajo. Le na ta način bomo lahko rekli, da smo napravili vse, kar družba od nas pričakuje.

Predsednik CDS ANTO ZLOVŠE je na svečanem zboru podelil nagrade petim članom za 10-letno delo v kolektivu.

Ne morem mimo tega, da se ne bi zahvalil vsem kolektivom v dolini za sodelovanje, z željo, da vsi sodelujemo kar najtesneje še vnaprej.

Moški pevski zbor iz Velenja in drugi nastopajoči, na svečanem zboru v »Gorenju«.

Sigurno nam je to sodelovanje v današnjem času še bolj potrebno — pa naj bo to v pogledu same proizvodnje, investicij ali v političnem pogledu — da bi ustvarili v naši komuni kar največjo enotnost ter da se v tej skupnosti počutimo vsi kar najbolje.

Na današnjem slavnostnem zboru moramo brez dvoma izreči zahvalo nekaterim naših službam, ki so se zelo trudile pri izvedbi rekonstrukcije. Tudi posamezniki so se pri tem posebej zavzeli, v zavesti, da je njihov uspeh tudi uspeh celotnega kolektiva. Tako so zelo požrtvovalno delali vse leto ključavničarji, sodelavci iz investicijske grupe, tehnologi in drugi.«

Svoj govor pa je predsednik sindikalne podružnice Vilko Pleterski zaključil z besedami: »Pojdimo naprej k vedno boljšim rezultatom, večjim uspehom in k vedno večjemu zadovoljstvu v kolektivu, družini in širši skupnosti.«

Po končanem svečanem zboru so povabili predstavnike delovnih kolektivov iz velenjske občine in ostale povabljence v sejno sobo na informativni sestanek. Ko so jih podrobneje seznanili z njihovimi nadaljnjimi načrti, je spregovoril direktor tovarne gospodinjske opreme »Gorenje« Ivan Atelšek. V svojem nagovoru zastopnikom delovnih organizacij je zlasti poudaril, da so jih povabili na svečani zbor in na ta razgovor z namenom, da bi se dogovorili o pomembnosti enotnega in skupnega dela v dolini. Le z enotno zastavljenimi akcijami vseh delovnih ljudi naše občine bomo dosegli napredek. Po mnenju direktorja Ivana Atelška, bi morali kolektivi velenjske občine sodelovati med seboj in pomagati drug drugemu. Želja »Gorenja« je po takšnem načinu sodelovanja. Skrb vseh delovnih kolektivov mora biti usmerjena v to, da bi imeli v naši komuni čim več šol, vzgojnovarstvenih ustanov, modernih cest in drugih objektov družbenega standarda. Vse to pa bomo lahko imeli le, če se bomo razumeli in če bodo napori in prizadevanja vseh delovnih kolektivov usmerjena k enotnemu napredku.

Direktor »Gorenja« pa je govoril še o velikih naporih njihovega kolektiva pri uresničevanju proizvodnega programa.

Decembra le 288.000 ton lignita

UPRAVNI ODBOR RUDNIKA LIGNITA VELENJE JE NA SVOJI 12. REDNI SEJI, DNE 24. NOVEMBRA OBRAVNAVAL SITUACIJO NA TRŽIŠČU PREMOGA TER PREDLOG OPERATIVNEGA PLANA ZA MESEC DECEMBER 1966. PO PODATKIH PRODAJNE SLUŽBE, KI IZHAJAJO IZ ANALIZE TRŽIŠČA, BO V TEM MESECU MOŽNO PLASIRATI LE 285.000 TON LIGNITA.

Operativni plan osnovne proizvodnje premoga je v novembru bil izpolnjen le z 90,55 odstotki, osnovni plan podjetja pa je bil dosežen še nižje in sicer le s 85,68 odstotki. Zaradi velikih deponij in zmanjšanega povpraševanja je rudnik znižal proizvodnjo na toliko, kolikor je smatral, da bo lahko premoga prodal. Po podatkih statistične službe rudnika se tonaža zaloge lignita — zdroba pri jašku Preloge in rovnega premoga pri rudarskem šolskem centru pri jašku Škale, nenehno zvišuje. Tako je iz razpoložljivih podatkov razvidno, da je skupna zaloga premogovega bazena na dan 22. novembra skupno 186.530 ton lignita. Tonaža zaloge lignita prahu termoelektrarne Šoštanj pa je znašala 170.000 ton. Tako velike zaloge in zameglena in negotova perspektiva, so vsekakor vplivale na znižanje proizvodnje v rudniku.

Po operativnem planu za december znaša predvidena tonaža realizacije ca. 285.000 ton lignita, od tega za industrijska podjetja 208.000 ton, za železnico 6.500 ton, za trgovsko omrežje in široko potrošnjo 66.000 ton, ter za ostale odjemalce 4.200 ton.

Zaradi znižanja proizvodnje bodo člani delovne skupnosti rudnika lignita Velenje imeli proste štiri sobote od predvidenih treh z letnim planom, ter bo tako le 24 delavnikov.

Člani upravnega odbora so na seji sklenili, da se število nadur, ki so potrebne za razne remonte, stražo in podobno, zmanjša na minimum. Delavcem, ki bodo delali zaradi nujnih potreb ob prostih sobotah, pa bodo omogočili izkoristiti kateri drugi dan v tednu tako, da se bo šihtov čimmanj plačevalo.

Upravni odbor je nato razpravljal še o problemu odvišne delovne sile, ki se pojavlja vzporedno z zmanjšano proizvodnjo. Vsi so se strinjali s tem, da se bo ta problematika reševala čim bolj življenjsko in postopoma. Kot eden izmed ukrepov za zmanjšanje staleža je bil tudi sklep upravnega odbora po katerem naj se do nadaljnjega ne sprejme nobenega novega delavca, poostri se naj delovna disciplina in izboljša produktivnost.

Kot kažejo proizvodni rezultati, oziroma tržišče premoga, za prihodnje leto ni nikakšnih večjih izgledov za zvišanje osebnih dohodkov in bodo verjetno na isti ravni kot v letošnjem letu. Le v primeru zvišanja produktivnosti, poslovanja in boljšega dela ter kvalitetnejše proizvodnje, bodo lahko osebni dohodki procentualno temu, večji.

Proizvodne kapacitete rudnika se bodo morale orientirati na proizvodnjo do največ 3,200.000 ton lignita v letu 1967. Pri tem bo moral sleherni delavec dati vse od sebe in opravljati svoje delo na mestu.

Člani upravnega odbora so na seji obravnavali tudi vprašanja v zvezi z organizacijo poslovanja nove stanovanjske enote na rudniku, ki bo z novim letom prevzela vsa dela od stanovanjskega podjetja, nanašajoča se na rudniške zgradbe, stanovanja in poslovne prostore. Trenutno ima rudnik 1870 stanovanj, kar predstavlja ogromno vsoto 7,1 milijarde S-din stanovanjskega fonda, s katero bo potrebno dobro gospodariti in skrbno varovati ter vzdrževati obstoječe zgradbe in stanovanja.

Upravni odbor je nato obravnaval še nekatera tekoča vprašanja in reševal predloge svoje komisije za prošnje in pritožbe ter med drugim odobril Zvezi gluhih Jugoslavije s sedežem v Celju vagon premoga brezplačno, ter Zvezi združenj borcev NOV Velenje prispevek za kritje stroškov ob izdaji posebne knjige o Tomšičevi brigadi in dotacijo sindikalni organizaciji rudnika za novoletno obdaritev bolnikov in otrok smrtno ponesrečenih rudarjev. Zelo ugodno je bilo rešenih tudi nekaj drugih prošenj, veliko pa je bilo odklonjenih in sicer zaradi pomanjkanja sredstev v zvezi s težko gospodarsko situacijo podjetja.

—ČAN

Dopisujte in oglašujte v NAŠ LIST!

SEJA OBČINSKEGA KOMITEJA ZKS

VSE JE ODVISNO OD NAS SAMIH

(Nadaljevanje s 1. strani)

nutnega stanja, je potrebno določiti nadaljnji perspektivni razvoj Šaleške doline. Opozorili so na to, da imamo v občini nekaj gospodarskih organizacij, ki se bodo lahko pospešeno razvijale. Zato bi morali kolektivi tesno sodelovati.

Na seji so se seznanili z gospodarskimi problemi v rudniku, tovarni usnja, »Galanteriji«, TGO »Gorenje« in termoelektrarni. Naše bralce podrobno seznanjamo z gospodarskim stanjem in problemi v navedenih kolektivih, po uveljavitvi gospodarske reforme.

Velenjski rudarji v težavnem položaju

Letos so nameravali v rudniku lignita Velenje nakopati 3,600.000 ton lignita. Za to predvideno količino premoga so sklenili tudi ustrezne prodajne pogodbe. Zaradi splošne gospodarske situacije, milih zim v zadnjih letih in izredno tople letošnje jeseni, predvidenih količin niso prodali. Železnica je zmanjšala porabo premoga zaradi zmanjšanega obsega prevoza. Toplarna Ljubljana še ni začela obratovati in je ostalo okrog 50.000 ton lignita na deponiji. Tudi termoelektrarne niso polno obratovale. V času, ko je bila objavljena redukcija električnega toka, elektrarna Šoštanj ni polno obratovala, zato se zaloge premoga pri njej niso zmanjšale, ampak so še porasle in znašajo okrog 180.000 ton. Tudi pri velenjskem rudniku zaloge naraščajo in je sedaj deponiranega okrog 180.000 ton. Te deponirane zaloge so bile predvidene za Ljubljansko toplarno, za obratovanje ene elektrarne, za ostale večje potrošnike lignita in za široko potrošnjo. Tako imajo pri rudniku lignita Velenje in elektrarni Šoštanj nakopičenega 360.000 ton lignita. Pričakujejo pa, da bodo zaloge do konca leta narastle skupaj še na okrog 500.000 ton.

Velenjski rudnik je prišel zaradi velikih zalog v težko stanje glede obratnih sredstev, ki so vezana na te zaloge. Nastale težave je rudnik trenutno premostil z najetjem začasnega kratkoročnega kredita, ki so ga dobili od kreditne banke Celje ob zelo neugodnih pogojih — 8-odstotni obrestni meri in kratkim vračilnim rokom. Menijo, da bi se morala za sedanjo situacijo v premogovništvu v večji meri zanimati uprava za državne materialne rezerve, ki bi lahko prevzela premog za obratovanje elektrarn ali pa uredila, da bi dobili premogovniki kredite na zaloge premoga z nižjo obrestno mero. Zato bodo letos proizvedli velenjski rudarji le okoli 3,450.000 ton lignita in ne planiranih 3,6 milijona ton. Spričo tega je razumljivo, da bo manjši obseg proizvodnje vplival tudi na finančno situacijo v delovni organizaciji.

Delavski svet in upravni odbor rudnika sta že razpravljala, da prihodnje leto ne bi nakopali več kot 3 milijone ton lignita. Zato bodo morali plan delovne sile prilagoditi zmanjšanemu obsegu proizvodnje in se dosledno držati 42-urnega delovnega tedna.

Pri vsem tem pa moramo vedeti, da so sedanje kapacitete rudnika zgrajene za 3,800.000 ton nakopanega lignita na leto. Kapacitete so gradili s ciljem, da bi predvsem zadovoljili potrebe po premogu večjih potrošnikov, kot so: toplarna Ljubljana, termoelektrarna in energo-kemični kombinat. V bodoče bodo proizvodnjo skoncentrirali le na en jašek. Jamo Škale, katere rekonstrukcija je stala okrog 3 milijarde starih dinarjev, bodo postopoma zaprli oziroma konservirali, ker ta predstavlja dodatno obremenitev za rudnik.

V velenjskem rudniku so osnovali in razvijali rudarski šolski center z namenom, da bi si zagotovili zadostno število potrebnih kadrov za rudarjenje. Pri zmanjšani proizvodnji pa prav tako nastane vprašanje nadaljnjega razvoja in obstoja tega centra.

Poleg vsega tega pa so pogoji v jami zaradi velikih globin vse težji. Zato so morali letos nabaviti večje količine jeklenega oporja (okrog 2.700 ton, v vrednosti 621 milijonov starih dinarjev).

Velike težave imajo tudi zaradi pomanjkanja deviznih sredstev za uvoz materiala, zlasti nadomestnih delov za opremo. Za letošnje leto je Jugobanka odobrila rudniku kontingent deviznih sredstev, in sicer: 300 milijonov starih dinarjev zapadnih deviz za tekoče vzdrževanje in 204 milijone starih dinarjev na račun amortizacije. Od kvote 300 milijonov je bilo do konca septembra vidirano 105 milijonov, za 75 milijonov pa je banka sicer dala soglasje, ni pa vidirala plačil; za 50 milijonov pa banka še ni dala svojega soglasja.

Prihodnje leto bodo imeli še večje težave glede vzdrževanja jamske mehanizacije, ker bo kvota za nabavo nadomestnih delov iz uvoza predvidoma znašala le 130 milijonov starih dinarjev.

Nova elektrarna Šoštanj III

Zaradi potreb po električni energiji, so v šoštanjski elektrarni že pred leti začeli projektirati novo elektrarno moči od 150 do 275 megavatov. Projekt je predvideval različne lokacije, ki so bile vezane na takrat znano perspektivo rudnika lignita Velenje in izgradnjo novega jaška v Šoštanju. Z ozirom na geološki sestav zemljišča, spremenjeno perspektivo rudnika, načina oskrbovanja elektrarn s premogom, vskladitve obstoječega objekta z novim, so se v elektrarni odločili, da bodo elektrarno Šoštanj III zgradili v podaljšku obstoječe elektrarne. To lokacijo pogojujejo tudi že obstoječi pomožni objekti, ki bodo lahko istočasno na voljo novi elektrarni.

Za pokritje potreb konzuma, ki ga predvideva elektro-energetska bilanca Jugoslavije po letu 1969, je Zvezni izvršni svet odredil, da se mora do leta 1970-71 zgraditi več novih energetskih objektov širom Jugoslavije. Zato je elektrarna Šoštanj predložila svoj investicijski program za izgradnjo nove elektrarne moči 275 megawatov. Od tega naj bi moč 200 megawatov krila primanjkljaj električne energije široke potrošnje in industrije, moč 75 megawatov pa izključno potrebe tovarne aluminija in glinice Kidričevo.

Vrednost celotne investicije, skupaj z osnovnimi in obratnimi sredstvi, znaša 425 milijonov novih dinarjev. Od tega sofinancira tovarna v Kidričevem za moč 75 MW 116 milijonov novih dinarjev. Ostala sredstva pa bodo dobili z najetjem kreditov pri Splošni gospodarski banki Ljubljana in Investicijski banki Beograd. Za sofinanciranje novega elektrarniškega objekta so med tovarno v Kidričevem in šoštanjsko elektrarno že sklenili pogodbo.

Predvidevajo, da bo nova elektrarna obratovala s polno močjo minimalno 6000 ur na leto. Pri tem bodo proizvedli 1,518 milijard KWh. Za to proizvodnjo bodo rabili okoli 1,500.000 ton premoga na leto, povprečne kalorične vrednosti 2.450 kcal/kg. Za nabavo potrebnih količin premoga, obstoječega in predvidenega novega objekta, so že sklenili dolgoročno pogodbo z rudnikom lignita Velenje, za povprečno letno količino 2,500.000 ton lignita.

Investicijski program z navedenimi pogodbami, ustreznimi prilogami in kreditnim zahtevkom so predložili v odobritev Splošni gospodarski banki Slovenije. Ta je po pregledu in odobritvi predložila kreditni zahtevek z dokumentacijo Jugoslovanski investicijski banki v Beograd za 20-odstotno udeležbo. Takoj po vložitvi kreditnega zahtevka Jugoslovanske investicijske banke je bil objavljen oglas za zbiranje ponudb za elektrarno moči 275 MW. Rok za zbiranje ponudb poteče 15. januarja 1967. leta.

Opremo za enote moči 275 MW izdelujejo predvsem zapadno-evropske, japonske in ameriške firme. Tipizirano opremo za 300 MW enoto izdeluje tudi Sovjetska zveza, vendar ne za izvoz. Tako v elektrarni še ne vedo, kdo bo končni dobavitelj opreme, ker ponudb na novi razpis še niso dobili. Prednost bo imel vsekakor tisti dobavitelj, ki bo nudil najboljšo in najcenejšo opremo.

Gradnja takšnega objekta kot bo termoelektrarna Šoštanj III, traja v normalnih razmerah okoli 36 mesecev, računano od podpisa pogodbe z glavnimi dobavitelji. Predvidevajo, da bi nova elektrarna v Šoštanju pričela obratovati v prvi polovici leta 1970, zato morajo že na spomlad prihodnjega leta skleniti vse potrebne pogodbe z dobavitelji opreme. Tako bi potem lahko pričeli z gradnjo sredi prihodnjega leta.

V »Galanteriji« izboljšan položaj

Šoštanjska »Galanterija« je do septembra letos dosegla pozitiven finančni rezultat, saj imajo 29.253 N-din sredstev za sklade.

Celotni dohodek podjetja se je sicer povečal za 28,8 odstotkov, ker pa so nesorazmerno bolj porasli poslovni stroški — predvsem porabljeni material, najemnina, reklamni stroški, amortizacija in še drugi stroški — za 59,8 odstotkov, je dejansko dohodek za razdelitev ostal na ravni leta 1965. Zaradi porasta neto osebnih dohodkov za 40,2 odstotka in zaradi pokritja razlike v ceni pri »škartnem« blagu je delitveno razmerje dohodka na osebne dohodke in sklade spremenjeno od 88:12 v letu 1965 in od 97:3 letos. Zmanjšali so zaposlenost za 2 odstotka. Povprečno izplačani osebni dohodki pa so porasli za 45,36 N-din in znaša letošnje povprečje do septembra 532 N-dinarjev. Kljub temu pa so v »Galanteriji« do februarja letos prejemali le 80-odstotne osebne dohodke.

Poleg tega, da so dosegli del sredstev za sklade, so iz ustvarjenih sredstev za sklade pokrili tudi razliko v ceni pri »škartnem« blagu v znesku 140.000 N-din, kar bi po sanacijskem načrtu morali pokriti z dodelitvijo sanacijskega kredita. Ker tega do sedaj še niso dobili, tudi niso mogli korigirati vrednostnega stanja zalog surovin in zalog še preostalih gotovih izdelkov, ker še vedno izkazujejo nekurantni material v višini 297.000 N-dinarjev. prav tako niso mogli odplačati najetega deviznega kredita pri Splošni gospodarski banki. Kljub finančnim dosežkom pa imajo še vedno določene nerešene probleme. Nujno rabijo sanacijski kredit, da bi sanirali zaloge in odplačali najeti devizni kredit. Poliesterski obrat, ki je začel obratovati lani, še vedno ni rentabilen. Glede na to, da podjetje uvaža poliestersko smolo in jo uporablja pri glavnem proizvodu — malih gumbih — dosega negativno razliko v ceni (proizvodna cena je večja kot prodajna), bodo morali razmisliti o preusmeritvi proizvodnje ali doseči odobritev primerne prodajne cene, ki bo krila proizvodne stroške. Menijo tudi, da bi morali zaradi doseganja večje akumulativnosti uvesti proizvodnjo industrijske plastike: embalaže, akumulatorska ohišja za hladilnike in podobno, kar pa je seveda pogojeno z nabavo novih strojev.

Usnjarna brez izgube

Tovarna ušnja Šoštanj je letos poslovala v znamenju zamrznitve cen in pomanjkanja osnovnih surovin. Gospodarska reforma je s svojimi predpisi določila cene na domačem trgu za surovine, kakor tudi za gotove artikle čevljev in ostalih usnjarskih izdelkov. Razen manjših odstopanj je plafon teh cen bil v realnem okviru, če ne bi morali upoštevati dejstva, da usnjarstvo uvaža 50 odstotkov surovin in da bi ob takšni situaciji morali računati tudi na cene svetovnega tržišča, na katere naš trg ne more vplivati.

Že ob sami uveljavitvi reforme so predvidevali negativne posledice zaradi osnovnih hib, ki so jih zajemale nekatere določbe. Usnjarji menijo, da je nedopustno vztrajati 18 mesecev na določenem plafonu cen, če so se medtem pogoji na zunanjem tržišču pri surovini bistveno spremenili, saj so cene porasle za 80 odstotkov. Domači proizvajalci surovin pa so, izkoriščajoč deficitarnost in nezadostno intervencijo iz uvoza, že na začetku dvignili enkratno ceno. Praviloma bi moralo takšno stanje privesti vsako usnjarno do propada. Zato je tudi razumljivo, da so se morali pri prodaji posluževati raznih načinov izven zakonskih določb, da bi imeli čim manjšo izgubo.

Konec julija so bila dana na razpolago precejšnja devizna sredstva, ki bi naj vplivala na stabilizacijo trga. Zaradi tega so usnjarji računali, da bodo lahko dobili dovolj kož na domačem tržišču. Vendar so te interventne kože začeli dobivati šele v novembru, potem ko so v šoštanjski usnjarni imeli, razen svojih deviz, še devize ostalih izvoznikov v znesku 659.000 dolarjev. S temi sredstvi bodo lahko kupili okoli 1650 ton kož, kar je 40 odstotkov njihovih letnih potreb. Te kože so kupili pod razmeroma ugodnimi pogoji, saj so prav v tem času cene na inozemskem tržišču v močnem padcu. Domači proizvajalci kož pa še vedno vztrajajo pri najvišjih cenah, zato teh kož tudi ne kupujejo. V usnjarni želijo postati neodvisni glede preskrbe s surovino in se morajo trenutno orientirati na zunanji trg. To pa je pogojeno s povezovanjem uvoza na izvoz. Da bi si z ustvarjenim izvozom zasigurali sredstva za potrebno surovino so letos predvideli direktnega izvoza za milijon dolarjev ter milijon dolarjev indirektnega izvoza potom ostalih proizvajalcev usnjenih izdelkov. Predvidevajo, da bodo planirani izvoz do konca leta v celoti realizirali. Na pobudo usnjarske industrije bodo s 1. januarjem prihodnje leto sproščene cene, izvršena pa bo tudi liberalizacija poslovanja s tujino. V kolikor bodo te spremembe uveljavljene v polni meri, pričakujejo v šoštanjski usnjarni bistveno izboljšanje njihovega položaja. S tem bodo prišli do izraza vsi elementi ekonomike, predvsem pa racionalnost in kvaliteta proizvodnje. Kot posledica odprave režima vezanih cen bo brez dvoma povečana ponudba usnja, ki bo izzvala zaostreno konkurenco na domačem trgu ter povečanje ponudbe za izvoz. V enem in drugem primeru imajo v tovarni usnja dobre pogoje. Na domačem tržišču imajo še sedaj določene prednosti pred mnogimi ostalimi usnjarnami, ki ne morejo prodati svojih izdelkov, saj bodo prišli v to razdobje brez zalog gotove robe, kar pomeni priznanje tržišča kvaliteti izdelkov šoštanjske usnjarne. Izvozne možnosti bodo tudi v bodoče obstojale predvsem na srednje-evropskem trgu, kjer pri povečanju potrošnje postaja usnje vse bolj modni in luksuzni material. Proizvodnja v vseh državah pa je v stalnem upadanju.

Požar, ki je 13. oktobra uničil del tovarne usnja v Šoštanju, ni povzročil takih posledic, da bi morali reducirati obseg proizvodnje, saj so jo že v tem mesecu normalizirali. Dnevno namakajo 12,5 ton, kar je za 3,5 ton več od letošnjega povprečnega dnevnega namoka. Finančni rezultati kažejo, da bodo poslovno leto pozitivno zaključili.

Skokovit razvoj »Gorenja«

V tovarni gospodinjske opreme »Gorenje« so končali z rekonstrukcijo sedanjih poslovnih prostorov. Proizvodno halo tovarne pralnih strojev pa bodo zgradili na začetku drugega leta. Za nabavo osnovnih in obratnih sredstev so dobili 931.931.000 lir inozemskega kredita.

V »Gorenju« so povečali storilnost napram preteklemu letu za 39,5 odstotkov. Ko bodo uvedli novo mehanizacijo in izpopolnili tehnološki proces pa se bo storilnost še povečala za nadaljnjih 17,1 odstotkov.

Tudi v »Gorenju« imajo težave. Oskrba z repromaterialom je otežkočena, ker železarna Jesenice trenutno ne dela potrebnih HVT trakov. Tako je občasna nezadostna preskrbljenost z materialom vplivala na višino proizvodnje. Kritična je bila tudi nabava grelnih plošč in dela lesene embalaže. Prišlo je tudi do podražitve repromateriala. Bistvenejše podražitve pa so nastale pri grelnih ploščah, kjer se je nabavna cena zvišala za 23. odstotkov.

Iz uvoza dobijo redno material v višini dodeljenih deviz za ustvarjanje devizne kvote iz uvoza. Vendar glede na povečan obseg proizvodnje nimajo dovolj deviz. Zato niso mogli povečati proizvodnje skladno z možnostmi plasmana in tržnih potreb.

Do konca oktobra so izvršili že za 1,559.440 dolarjev izdelkov, kar predstavlja povečanje napram preteklemu letu za 391,1 odstotkov. Drugo leto nameravajo izvoziti za 4,620.200 dolarjev.

Kooperanti so slaba točka pri poslovanju tovarne gospodinjske opreme. Kooperanti neredno dobavljajo izdelke. Sedaj jim manjka okvirjev za VŠ. Zastoj povzroča tudi pomanjkanje niklja. Težave imajo s pokrovi, ker primanjkuje potrebne pločevine.

Prodajne cene izdelkov iz »Gorenja« so pod kontrolo cen in zakovičene. Problematična in nestimulativna je predvsem prodajna cena za štedilnike na trda goriva tipa VŠ. Medtem, ko je povpraševanje po njih precejšnje, je proizvodnja nerentabilna ali pravilneje povedano nestimulativna. Nepravilnost je, da stane enak štedilnik pri proizvajalcu, ki proizvaja tudi po 300.000 štedilnikov letno, 65.000 starih dinarjev, medtem ko je prodajna cena v »Gorenju« 33.000 starih dinarjev. Že iz tega podatka vidimo, kako odobrava cene Zvezni zavod za cene.

Drugo leto bodo dali na razpolago več sredstev za reklamo in propagando, ter za izboljšanje servisne službe.

Za predvideni proizvodni načrt rabijo 1.588 sodelavcev.

V tovarni uvajajo novo organizacijo, da bodo lahko brezhibno poslovali. Imeli bodo dve proizvodni ekonomski enoti in sicer: tovarno štedilnikov in tovarno pralnih strojev. Takšen razpored ekonomskih enot je izvršen na zaključene proizvodne procese. Tako postavljajo ekonomske enote tam, kjer lahko enota proizvaja in živi kot zaključena enota.

Po končani razširjeni seji so imenovali posebno komisijo, ki bo sestavila sklepe. Te bomo v celoti objavili v prihodnji številki »Šaleškega rudarja«.

PREDSTAVE SLOVENSKEGA LJUDSKEGA GLEDALIŠČA CELJE

V sredo, 21. decembra bo ob 20. uri v velenjskem kulturnem domu predstava Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja. Nastopili bodo z Dumasovimi »TREMI MUŠKETIRJI«.

Celjsko gledališče je za svojo tretjo premiero v letošnji sezoni pripravilo periodično priredbo popularnega Dumasovega romana TRIJE MUŠKETIRJI. Delo sta priredila za oder Roger Planchon in Claude Lochy, prevedel in zrežiral pa ga je ANDREJ STOJAN.

Režiser pravi o odrski priredbi: »Zgodba je ostala ista in isti so tudi junaki. Še vedno so to hrabri in pošteni vitezi, ki vneto vihtijo svoje rapirje. Le da je svet, v katerem zdaj živijo, čisto drugačen in drugačne so tudi vrednote, za katere se borijo. Pravzaprav imena so še ista, le da za nas to niso več vrednote.«

S temi skopimi vrsticami bi lahko okarakterizirali to posodobljeno komedijo o »Treh mušketirjih«, ki je namenjena tako mladim kot starim obiskovalcem gledališča. Veliko je v njej hudomušnega prevračanja v smešno, tisto, kar je nekoč veljalo za napeto in vznemirljivo, je danes le še prizanesljiv posmeh naši mladostni domišljiji, lahko pa tudi nedolžno ponorčevanje tistim, ki še danes navdušeno prebirajo takšno črno-belo literaturo.

V »Treh mušketirjih« je ansambel pomnožen z zunanjimi statisti, mnogi pa imajo tudi po več vlog hkrati. Kostumi so narejeni po zasnutkih Vide Zupan-Bekčičeve, scena je delo Vladimirja Rijavca, glasba in glasbeno vodstvo — Edo Goršič.

ZA NOVO LETO: DEDEK MRAZ

SLG iz Celja je že pripravilo pravljico za naše najmlajše. M. Šurinova, ruska pisateljica, je napisala igrico o DEDKU MRAZU. Pripoveduje o dobri pastorki in poredni sestri. Pastorka mora v hudi zimi v gozd po brusnice za razvajeno sestrico. Tam sreča gozdne živali in ker je dobrega srca, jim pomaga v stiski tako, da jih obdari s kosi svoje obleke. V zahvalo ji živali pomagajo najti brusnice, na koncu pa jo obdari še Dedek Mraz. Zavistna sestra gre prav tako v gozd, da bi srečala Dedka Mraza in prejela od njega še lepše darove. Vendar je že tako, da s svojo malopridnostjo doseže prav nasprotno. Na koncu je vse dobro poplačano, hudo kaznovano.

Delo režira JANEZ POVŠE. Prevedel je Bogomil Fatur, sceno je zasnoval Avgust Lavrenčič, kostume Vida Zupan — Bekčičeva, glasbo je napisal Josip Magdič, koreograf je Jaka Hafner.

Delo je kot nalašč za mesec december. Slovensko ljudsko gledališče Celje prosi vse kolektive in šole, da že zdaj rezervirajo predstave za novoletno praznovanje. Vsi ne bodo mogli priti na vrsto pred samimi prazniki, potrudili se bodo, da jim bodo ustregli po najboljših možnostih.

Turistični vodič po Velenju

VELENJE (398 m), ima 9.000 prebivalcev in je eno najlepših mest Jugoslavije. Novo mesto Velenje leži na vzhodni strani Šaleške doline tako, da je dostopno iz Savinjske doline po asfaltni cesti (odcep pri Petrovčah) in s Koroško po slikoviti soteski reke Pake.

Velenje je oddaljeno od Celja 25 km, Slovenj Gradca 25 km, od Dravograda 40 km, od Maribora 86 km, od Ljubljane 88 km in od znanega zdravilišča Dobrne, samo 10 km.

Velenje je znano po svoji enkratni arhitektonski celovitosti in skladnosti.

Ugodne zveze z avtobusi, vlaki in osebnimi vozili.

Turist in izletnik ima v Velenju obilo možnosti za razvedrilo, oddih in zabavo.

Ob vstopu v slikovito Šaleško dolino se na strmi skali dviga starodavna razvalina GRADU ŠALEK. Kot molčeč čuvar večstoletnega izročila se s svojimi slepimi očmi ozira po okolici, ki je v preteklosti tolikokrat menjala svojo podobo.

Šalek, v ozadju razvaline gradu.

Najstarejša zgodovina gradu in vitezov, ki so ga bili pozidali, je zavita v temo. Ne vemo niti tega, če in v kakšni zvezi je bil Šalek z nekoliko više ležečim gradom Eggenstein, ki je danes tudi v razvalinah. Prve šaleške viteze pa kljub temu srečamo že v dvanajstem stoletju. Iz leta 1267, nam je sporočen dogodek, da je dal češki kralj Otokar III. na svojem pohodu zoper Litvance vreči v ječo Henrika Pfannberškega, katerega je potem izpustil šele čez slabe pol leta, medtem pa je dal razdejate njegove gradove Šalek, Kaiserberg in Löschenthal.

Pozneje je bil grad nekaj časa tudi v posesti Celjskih grofov.

Rod Šaleških vitezov je, kot vse kaže, sredi 15. stoletja izumrl. Grad nam pa je pozneje čedalje pogosteje menjal svoje lastnike, saj jih stari viri navajajo kar okoli dvajset.

Iz njegove zgodovine vemo, da so ga oblegali tudi Turki, ki so ga skoraj do kraja porušili, edino od velikega stolpa so se baje zaradi njegove trioglate oblike odbile vse sovražne granate. Iz podobe gradu, ki se nam je ohranila v sloviti zbirki Vischerjevih bakrorezov iz 1681 razberemo, da je bila stavba v tem času spet pozidana in obljudena. Imela je – če odštejemo štirinadstropni stolp — dve nadstropji, do nje pa je držal mostič, ki so ga ob nevarnosti lahko dvignili. V njej je bilo 36 soban, kar pomeni, da je bila za takratne razmere kaj razsežna. Imela je tudi svoj vodovod, ki se je napajal z vodo z bližnjega hriba. Pod stolpom so bile v živo skalo vsekane ječe in kleti.

V drugi polovici 18. stoletja je zadela grad usodna katastrofa. Grajska gospoda je imela v njem svojo zabavo z gostijo in plesom in tako ni nikhče opazil, da je v stavbo udarila strela in vnela škodlasto streho. Še preden so se ljudje, razgreti od igre, zavedli, je bil ves grad v plamenih. Ob tej takastrofi so pogoreli tudi vsi stari akti, ki bi nam lahko podrobneje osvetlili preteklost te edinstvene grajske arhitekture. Stavba si od nesreče ni več opomogla. Po usodnem dogodku so jo sicer še enkrat prekrili, vendar je potem očitno že vse od začetka preteklega stoletja dalje služila okoliškim prebivalcem kot kamnolom.

Do današnjih dni se je — čeprav poškodovan — ohranil samo mogočni srednjeveški stolp, ki uspešno kljubuje zobu časa, in ki ga zaradi njegove impozantne zasnove in lege prištevamo med najveličastnejše priče srednjeveške grajske arhitekture na Slovenskem.

Jerzy Baranowski:

ŽENIN IZ AMERIKE

Mama je sklenila, da me dá za ženo Amerikancu.

»Amerikanec,« je rekla, »samo to je partija zate. Dovolj imaš dekliških let. Čas bi že bil, čas. Ti, Tosja,« je rekla, »samo vdeni nit na pošto, jaz bom pa poskrbela, da jo zvežem v svetli zakonski stan.«

In odšla je v naš prodajni paviljon, da vidi, če ljudje ne premetavajo preveč solate, glavica po dva zlota. Kajti mi imamo poleg svoje hiše na Piasecznu prodajni paviljon. Gospod Wasczek, umetniški fotograf, je poslal ameriškim časopisom pismo, da sem poljska deklica, sveža in neoporečna. Lani da sem bila na zletu devic. Cenjene ponudbe pod »Vera, upanje, ljubezen.«

Kajti mama pravi, da nisem taka, kot so te današnje, kje neki! Videti sem kot lutkica. Kri in mleko. Tudi kravo imamo. Ali mi za vse to ne pripada kakšen boljši ženin?

Eden se je oglasil in poslal pismo, da bi se rad seznanil z menoj. Ded je vprašal, iz katere stroke je — tesar, mlinar ali kaj podobnega? Jaz pa pravim: »Kakšen mlinar neki, dedek? Amerikanec!« Potem sem mu poslala sliko. Stojim tako po krakovsko v gumaricah, bluza iz najlona, šestinosemdeset zlotov — vse, kar smo dobili za čebulo. In narisala in napisala sem mu: »V spomin — lilije in druge rože, pridi kmalu, mili bože!« Takoj je poslal brzojavko. Tako se mu je mudilo k meni, ojoj!

Mati moja! Kakšen preplah je nastal, ko smo dobili brzojavko, da prihaja! »Kaj naj storimo?« je javkala babica, »kaj naj storimo?« — »Svinje je treba pričeti klati, to je nujno!« je pristavil oče.

Jaz pa sem rekla: »Draga mamica, vse je v redu, ampak kam ga bomo dali spat?«

Kajti pri nas spi v postelji oče z mamo, jaz spim z babico, dedek pa v paviljonu. No, in kje bo spal Amerikanec?

»Na kavču!« je vzkliknila mamica. Takoj je treba kupiti kavč, in sicer pološčenega. In naš kamion je treba zamenjati za eleganten osebni avtomobil, da se otrok nauči šofirati za Ameriko!«

Oče najprej ni hotel o tem nič slišati, ko pa je mati izjavila, da je izrodek in ne oče, je dejal: »Naj bo, kupil bom moskviča.«

Mati je nato zavpila: »Moskviča? Sramuj se, da ti pride kaj takega na misel! V lepo nesrečo bi spravil otroka! Simco! Samo simco, in nič drugega! Res stane dvajset tisočakov več, zato pa je politično v redu. No, dajmo, ena, dve, začnimo! Obrisati prah s slik in pohištva, skočiti v komisijsko trgovino po viski!«

»Morda bi kupili umivalnik za umivanje?« je vprašala babica.

Oče jo je nadrl: »Za umivanje? Le zakaj? Misliš, mama, da je takle Amerikanec umazan? Prav tak človek je kot mi.«

No, slednjič je prišel moj ženin. Komaj, komaj je še tolkel malo poljščine, zato pa je bil pravi kavalir. Petdeset let, iz Chicaga. Teddy Grzdyl. Lepo je bilo. Hiša vsa elegantna, vsi žvečimo gumi.

In mamica mi pravi: »No, Tosja, odpri televizor, prižgi radio, navij gramofon in izvolite k zajtrku. Počutite se kot doma!« je rekla Amerikancu. »Kaj pa želite: mogoče sardine, mogoče kitajske filete ali pa žvečilni gumi? Kar jejte, nič naj vam ne bo nerodno. Hiša je polna dobrot. Godi se nam čudovito!«

Pa nikakor ni hotel jesti, ampak je samo vljudno rekel: »Če je mogoče, bi rad imel za zajtrk mleko.« Oče je zavpil. »Šššš! Da vas ne vidim!« je spodil otroke, ki so buljili v sobo skozi okno. Nalil mu je mleko in godrnjal: »Kaj si bodo ljudje mislili o meni, če bo tak gost v moji hiši pil mleko? Sicer pa smo kravo prodali!«

Po kosilu smo se odpeljali s simco h Krokodilu, kjer je mama rekla, naj Amerikanec vidi, kako živimo. Nič ne pravim, dobro smo se zabavali, a nenadoma je rekel: »Oprostite, samo trenutek!« — in ni ga bilo več.

Čez nekaj časa pa sem dobila pismo iz Chicaga: »Dear Tosja, tako in tako, preveč reven sem za vas. Zbogom!«

Preveč reven! In tak se gre Amerikanca! Goljuf!

VZGLEDNA MLADENIČA, JAVITA SE!

Na rudarski šolski center Velenje je prispelo pismo naslednje vsebine:

V zvezi z dopisom RŠC št. 247/198-66 JR z dne 16. 11. 1966 sem danes nakazal v dobro RŠC 100 N-din z namenom in željo, da jih RŠC Velenje enakomerno razdeli dvema meni neznanima osebama za izkazano uslugo, ko sta mi, dne 10. 7. 1966 pri sestopu na Šimnovcu na Veliki planini nesebično nudila fizično pomoč.

Prepričan sem, da bo RŠC končno le uspelo — morda s sodelovanjem uprave rudnika Velenje — da zve za imena onih dveh vzglednih mladeničev, ki sta mi nudila vso pomoč.

Upam, da se bom že v bližnji prihodnosti obema lahko tudi neposredno zahvalil za plemenito pomoč.

Obžalujem, da se obema tako pozno in tako malenkostno oddolžim. Vendar v prvem trenutku nisem bil na Veliki planini niti duševno niti telesno sposoben povprašati za njihova osebna imena.

Rudarskemu šolskemu centru prav prisrčno čestitam, da ima v svoji sredini — če nista seveda že odšla — take mladeniče vzgojene po načelih RŠC.

Še vedno upam, da bom končno le zvedel imena teh dveh mladeničev in da jih bom še kdaj v življenju srečal.

Obema želim veliko sreče in zadovoljstva.

Alojzij Hribernik — Ljubljana, Igriška 2

Na obisku pri Van Goghu

Štirje prosti dnevi ob dnevu republike so bili kot nalašč, da po daljšem času spet obiščem Beograd. Toda kaj ima to opraviti z Van Goghom boste dejali. Da res, malce nenavaden naslov, saj je velik holandski slikar že davno mrtev. Toda ne, umetnost takih mojstrov je vedno živa in zato sem se z velikim navdušenjem odpravil, kljub vsem nevšečnostim (ne)sodobnega potovanja, v našo prestolnico, kjer je že lep čas odprta Van Goghova razstava.

Prve težave so se začele že na poštanjski postaji, ker so se isto jutro odpravljali domov tudi sezonski delavci od vodne skupnosti, ki so večine doma iz raznih manjših krajev Bosne. Službujoči prometnik je imel kar dosti dela z obračunavanjem kilometrine. Končno sem le s precejšnjo nestrpnostjo dobil vozni listek in se ves zadovoljen »vkrcal« na motorko, ki me je popeljala do Zidanega mosta. Morda bi šlo vse preveč lepo, če bi brzovlak ne imel kar debelo uro zamude. Čim sem zvedel za zamudo, sem takoj pomislil na prepolne vagone vseh mogočih narodnosti, ki jih premore Balkanski polotok, pa za dodatek še Turke. In res, ko je vlak pripeljal, je kompozicija dajala vtis »frižiderjev« naloženih vseh mogočih dobrotnamenjenih svojcem in znancem. Seveda ni manjkalo veliko škatel s pužami, ki same mežikajo, pa tranzistorji ter kovčki in zopet kovčki; vmes pa so kimali zaspanih oči kodrasti južnjaki. Vagon je bil podoben skladišču mešane robe s katero so bili zatrpani celo hodniki in plato pred straniščem. Ko sem se le s težavo preminil do kupeja, kjer bi rad odložil vsaj potovalko, me je nekdo prav pošteno nahrulil »nema mesta«, pa zopet »kein platz« in tako dalje še s kopico izbranih besed. Malce presenečen nad takim sprejemom sem se tudi jaz pripravil na obrambo. Toda videč bliskajoče oči, sem se raje umaknil na hodnik, kjer sem imel dovolj časa in prilike za razmišljanje o udobnem potovanju in številnih potnikih, ki polnijo vagone JŽ, ki stalno nekaj tarnajo o deficitu. Ja, če bi lahko vlak postavili pokonci bi predstavljal pravi vzorec Babilonskega stolpa vseh mogočih stvari in govoric. Po daljšem prestopanju z ene noge na drugo, sem končno le dobil »prostor pod soncem« med malo boljšo družbo omikanih ljudi.

Nasproti mene mlad par, katerega zanimiv del je bila predvsem lepo negovana žena, pa starejša zakonca z dečkom približno petih let in dva solidna sezonca, ki sta po daljšem času kar požirala spet domačo ravnino z velikimi čredami ovac tam okoli Vinkovcev. Že od Zagreba dalje sta navijala tranzistor, ki je kar poskakoval od »zabavnih melodij narodne muzike« radio Beograda. Vsi so bili videti zelo zadovoljni, kakor da je med nami sam Predrag Gojković. Ob vsem tem sem se nehote spomnil tiste naše »Veselja ni nikjer«.

Malčka so dali v Zagrebu kar skozi okno in ko nam ni nič odgovarjal, sta nam starejša zakonca povedala, da je gluhonem in da ga peljeta domov v Bjeljino. Namah si je pridobil naklonjenost vseh potnikov, ki so mu dajali razne dobrote. Ko so v Šidu izstopili, nam je bilo kar žal za izredno živahnim fantičkom, ki pa ni mogel govoriti.

V Beograd smo se pripeljali že v trdi temi. Skrbelo me je, kljub temu, da sem prijatelju pisal naj me pride čakat. Ali se bova videla v tej veliki množici ljudi? Ko je končno pristopil k meni, sem bil kar presenečen. In ko sem ga vprašal kako me je našel je kaj preprosto odgovoril, da je pač gledal bolj za malimi. Že pri izhodu železniške postaje sem se na vseh prehodih za pešce srečal z napisi na asfaltu »Van Gogh — Narodni muzej«. Kljub domiselni reklami pa se mi je zdel prvi stik z Van Goghon po katerega imenu so stopali na vse strani hiteči ljudje — malce neokusen. Na samo razstavo pa sem prišel na vrsto šele čez dva dni.

Spomenik, postavljen na čast članom sovjetske delegacije, ki so se ponesrečili pri letalski nesreči na Avali.

Ko sem naslednje jutro — bila je je nedelja — prispel s tramvajem iz 9 km oddaljene Rakovice, kjer imam prijatelja v tovarni traktorjev in motorjev, je bila pred vhodom v narodni muzej že velika skupina ljudi. Ker je bila nedelja, so bili večinoma iz drugih krajev — saj je to vsekakor edinstvena razstava, ki si jo je izplačalo ogledati. V razmeroma kratkem času si je to razstavo ogledalo že preko 70.000 ljubiteljev Van Goghove umetnosti. Bil je izredno lep sončen dan, pa sem se raje odločil za izlet na Avalo, za razstavo pa sem namenil ponedeljek.

Na Slaviji, znanem križišču vseh trolejbusov in tramvajev, sem se udobno namestil v avtobus, ki me je potegnil do podnožja 18 km oddaljene Avale. Mimogrede sem v vasi Jajinci pred neko hišo zagledal izredno velik plahtavi pokrit prostor, kjer je bilo sigurno preko 100 ljudi, ki so bili gosti na prvi razkošni šumadijski svatbi na prostem, kar je razumljivo, saj toliko ljudi ne spravite v hišo. S podnožja sem se peš odpravil po lepi asfaltirani cesti na vrh Avale proti spomeniku Neznanega junaka. Med potjo sem se komaj sproti umikal koloni avtomobilov. Ta dan je pripeljala v Beograd skupina Tomosovega avto-reiliya, ki je hitela proti vrhu Avale, soncu nasproti. Tik pod vrhom sem obiskal mesto, kjer se je pred dvema letoma zrušilo letalo, ki je pripeljalo sovjetsko delegacijo vojnih veteranov na proslavo 20-obletnice osvoboditve Beograda. Usoda je hotela, da so po 20-tih letih našli smrt na mestu, kjer so se pred tolikimi leti sestali z jugoslovanskimi partizani, da bi skupno z ramo ob rami osvobodili jugoslovansko prestolnico. Na čistini, tik ob cesti, stoji monumentalen spomenik, delo kiparja Jovana Kratohvila, ki je razstavljal tudi že v delavskem klubu v Velenju. Spomenik predstavlja dve zlomljeni letalski krili. Ko sem stopil na marmorno ploščad, da bi si od blizu ogledal skulpturo in način obdelave materiala, me je čuvaj lepo opozoril, da se ne sme stopati po ploščadi. Presenečen nad tolikšno pieteto do spomenika in spomina tragično preminulim sovjetskim herojem, sem se umaknil in bilo me je sram, da se tega nisem sam zavedal. Menim, da bi tak odnos do naših spomenikov moral veljati povsod, saj bi le na tak način vzgojili ustrezen nivo obiskovalcev kulturno zgodovinskih spomenikov.

Po prihodu na Avalo sem najprej obiskal spomenik Neznanega junaka, ki je delo znanega že umrlega kiparja Ivana Meštroviča. Monumentalno kompozicijo krasi osem kariatid-žena v narodnih nošah, ki simbolično predstavljajo vse naše pokrajine. Keriatide in spomenik je narejen iz črnega jablaniškega marmorji.

(Konec prihodnjič)

Kje bomo drugo leto volili odbornike in poslance?

Na začetku prihodnjega leta bomo na novo volili polovico odbornikov vseh občinskih skupščin in polovico poslancev Republiške in Zvezne skupščine. Volitve bodo v tistih volilnih enotah, kjer so bili leta 1963 na prvih volitvah po sprejemu naše nove ustave, izvoljeni odborniki oziroma poslanci za 4 leta, dočim bo članom predstavniških organov, ki so bili izvoljeni leta 1965, mandat prenehal šele leta 1969.

Vsak izmed zborov občinske skupščine Velenje ima po 35 odbornikov. Na predstoječih volitvah bomo volili 17 odbornikov občinskega zbora in 18 odbornikov zbora delovnih skupnosti.

V občinski zbor bodo volitve v naslednjih volilnih enotah:

— v volilni enoti št. 2, ki obsega naselja Škalske in Šmartinske Cirkovce ter Hrastnik (del). Mandat bo prenehal odborniku **Jožetu Cevzarju;**

— v volilni enoti št. 4, ki obsega naselja Gorenje, Gavce (del), Paška vas, Slatine (del), Skorno. Mandat bo prenehal odborniku **Jožetu Kovaču;**

— v volilni enoti št. 6, ki obsega naselja Paka pri Velenju (del), Lopatnik (del) in Paški Kozjak. Odborniški mandat preneha **Viktorju Avberšku;**

— v volilni enoti št. 8, ki obsega naselje Plešivec, kjer preneha mandat odborniku občinskega zbora **Martinu Maroltu.**

— v volilni enoti št. 10, ki obsega naselje Ravne. Mandat preneha odborniku **Francu Hudomalu;**

— v volilni enoti št. 12, ki obsega naselje Šalek, Konovo, Bevče, Paka, pri Velenju (del) in Hrastovec (del). Odborniški mandat preneha odborniku **Jožetu Plazlu.**

— v volilni enoti št. 14, ki obsega naselji Škale in Hrastovec (del). Mandat preneha odborniku **Ivanu Arliču.**

— v volilni enoti št. 16, ki obsega naselja Šmartno ob Paki, Gavce (del), Slatine (del), Mali vrh (del) in Veliki vrh (del). Mandat preneha odborniku **Stanetu Prašnikarju..**

— v volilni enoti št. 18, ki obsega Šoštanj II. Glavni trg, Trg Svobode, Primorsko in Partizansko cesto. Mandat preneha odborniku **Ivanu Gušiču;**

— v volilni enoti št. 20 Šoštanj IV. — Koroška cesta, Cesta Heroja Gašperja, Cesta Heroja Šercerja, Cesta Matije Gubca, Vodnikova, Tovarniška in Korotanska cesta. Mandat preneha odbornici **Elici Vrtačnikovi;**

— v volilni enoti št. 22 — Topolšica I. — ki obsega območje bolnice in zaselek Lom. Mandat preneha odborniku **Ivanu Cestniku,** zdravniku;

— v volilni enoti št. 24 Velenje I. — Cesta na jezero, Čopova, Levstikova, Erjavčeva in Aškerčeva cesta, Stanetova cesta od hišne št. 23 dalje, Kersnikova cesta od hišne št. 8 dalje, Slandrova cesta od hišne št. 32 dalje in Koroška cesta neparne hišne številke nad 29 in parne nad 40. Mandat preneha odborniku **Antonu Močilniku;**

— v volilni enoti št. 26 Velenje III. Vojkova cesta, Slandrova cesta od hišne št. 16 do hišne št. 31 ter Kersnikova cesta do hišne št. 7. Mandat preneha odbornici **Zinki Pečnikovi;**

— v volilni enoti št. 28 Velenje V. — Šercerjeva cesta in Jenkova cesta do hišne št. 12. Mandat preneha odbornici **Štefki Učakarjevi;**

— v volilni enoti št. 30 Velenje VII. — Tomšičeva cesta do hišne št. 18. Mandat preneha odbornici **Anici Podlesnik;**

— v volilni enoti št. 32 Velenje IX — Šaleška cesta od hišne št. 14 do do 22. Mandat preneha odborniku **Petru Krapežu,** dipl. gozd. inženirju;

— v volilni enoti št. 34 — Velenje XI. — Partizanska cesta, Celjska cesta, neparne hišne št. do 71 in parne do 42 in Koroška cesta parne hišne št. do 38 in neparne do hišne št. 27. Mandat preneha odborniku **Francu Korunu;**

V zbor delovnih skupnosti pa bodo volitve v naslednjih volilnih enotah:

— v volilni enoti št. 4 — Komunalna dejavnost — KOC Velenje, Oljka Šmartno ob Paki, obrat Vodne skupnosti, obrata GG in LIN Nazarje v Šmartnem ob Paki. Mandat preneha **Vladu Peternelu;**

— v volilni enoti št. 6 — Obrt — Chrommetal Velenje, Izdelovalnica gumiranega papirja in vsa ostala obrt družbenega in zasebnega sektorja v občini. Mandat preneha odborniku **Maksu Dvorniku;**

— v volilni enoti št. 8 — rudnik lignita Velenje I. — avtopark in direkcija RLV, EKK. Mandat bo prenehal odborniku **Cirilu Misleju,** dipl. strojnemu inženirju, **Janežič Dušanu,** dipl. elektro inženirju, **Juriju Jurančiču,** dipl. rudarskemu inženirju, **Tonetu Kovačiču** dipl. rudarskemu inženirju in **Karlu Verdniku;**

— v volilni enoti št. 10 — rudnik lignita Velenje III — jama — vzhod. Mandat preneha odborniku **Ivanu Simonišku;**

— v volilni enoti št. 12 — rudnik lignita Velenje V. — klasirnica in strojni obrat. Mandat preneha odborniku **Vladu Lebanu;**

— v volilni enoti št. 14 — TE Šoštanj. Mandat preneha odborniku Ferdu Tamšetu;

— v volilni enoti št. 16 — tovarna usnja Šoštanj. Mandat preneha odbornikoma **Leonu Madroniču** in **Mariji Vertotovi;**

— v volilni enoti št. 18 — delavci KZ Šoštanj, Veterinarska postaja Šoštanj in kmetje — zadružniki v proizvajalnih okoliših Bele vode, Šmartno ob Paki in Šoštanj. Mandat preneha odborniku **Ivanu Gošniku;**

— v 20. volilni enoti — rudarski šolski center Velenje. Mandat preneha odborniku **Jožetu Vogrincu;**

— v 22. volilni enoti — ki obsega osnovno šolo Mihe Pintarja-Toleda Velenje, Vzgojno-varstveno ustanovo Velenje in Posebno šolo Velenje. Mandat preneha odbornici **Manici Blatnikovi;**

— v volilni enoti št. 24 — Bolnica za tuberkulozo Topolšica. Mandat preneha odbornikoma **Ivu Blekaču** in **Mili Rogel;**

— v volilni enoti št. 26 — Zavod za zaposlovanje delavcev Velenje, Dom počitka Šalek, Lekarna Šoštanj in Velenje, Rekreacijski center Ravne. Mandat preneha odbornici **Jožici Vrečarjevi.**

Prihodnje leto v naši občini volitev poslancev Zvezne skupščine ne bo, pač pa bodo volitve treh poslancev Skupščine SR Slovenije .

Na območju matičnih okolišev Šmartno ob Paki in Šoštanj ter na območju Krajevne skupnosti Pesje bodo volitve enega poslanca Republiškega zbora, ker preneha mandat sedanjemu poslancu Francu Simoniču iz Ljubljane.

Delovni ljudje v gospodarskih organizacijah bodo volili novega poslanca gospodarskega zbora, ker bo Francu Tesovniku iz Šoštanja prenehal štiriletni poslanski mandat v tem zboru. Poslanski mandat preneha tudi poslancu prosvetno — kulturnega zbora Vladu Oremužu iz Velenja in bodo zaradi tega volitve novega poslanca v ta zbor tudi v vseh delovnih organizacijah na področju prosvete in kulture v občini.

V LOKOVICI: Krajevna skupnost rabi več denarja

Lokovičani, kljub izredni aktivnosti med letom, letos niso prišli v večjem številu na letno konferenco krajevne organizacije SZDL. Vendar njihov nov delovni program zagotavlja, da bo Socialistična zveza v kraju še vedno pobudnik vseh akcij.

Ko so na konferenci pregledovali opravljeno delo, je bilo povsod čutiti vpliv in prisotnost krajevnega odbora SZDL. Ni bilo problema v kraju, da ne bi Socialistična zveza skušala pridobiti k sodelovanju vse prebivalce.

Delali so predvsem pri urejanju krajevnih cest. Mnogo prostovoljnega dela so opravili. Tako novo cesto dolgo preko 300 metrov. Posebno težavo predstavljajo mostovi na občinski cesti, ki vodi skozi Lokovico, zato so jih delno popravili. Enega so celo na novo zgradili. Dva pa sta še vedno zelo slaba. Ker imajo Lokovičani vedno težave z mostovi, vložijo skoraj vsa sredstva v njihovo popravljanje. Menijo, da bi morali zavoljo tega dobiti iz občinskega proračuna več denarja. Če hočejo urediti še ostale komunalne probleme, morajo sami zbrati denar ali material.

Čeprav so v pretekli mandatni dobi dvakrat menjali predsednika, je krajevni odbor v Lokovici dobro delal. Sklenili so, da bodo skušali vključiti v organizacijo več mladine. Poživeli pa bodo tudi klubsko življenje. Skupaj s prosvetnim društvom bodo organizirali razna predavanja, med njimi zlasti o kmetijstvu.

V krajevni odbor so izvolili 9 novih članov: Jožeta Slapnika, Hermana Mraka, Lojzko Šlutej, Ferda Lavreta, Franca Hudalesa, Zvonka Kortnika, Hermino Gruševnik, Franca Sevčnikarja, Elico Plaskan, Angelo Jurjevec in Iva Atelška. Za člana občinske konference pa sta bila izvoljena Marija Ušen in Franc Drev.

Na konferenci so izvolili za novega predsednika krajevnega odbora Socialistične zveze Lokovica **JOŽETA SLAPARJA.**

Izdajanje osebnih izkaznic

Vse občane obveščamo, da bomo za zamudnike izdajali, oziroma zamenjavali osebne izkaznice vsako sredo od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure. Zamudniki naj se zglasijo na svojih matičnih uradih, kjer bodo podali prijavo za zamenjavo, oziroma izdajo osebne izkaznice, novo pa bodo prejeli kasneje.

V »Šaleškem rudarju« št. 18 smo objavili, da bomo delali za zamudnike ob torkih. Zaradi službene odsotnosti matičarjev na ta dan, smo primorani spremeniti uradni dan za izdajo osebnih izkaznic. Prosimo, da občani to spremembo z razumevanjem upoštevajo.

Nadalje bi pojasnili, kako je ravnati občanu, ki spremeni bivališče. Ker nova izkaznica nima rubrike za spremembo bivališča in tudi ni mogoče vpisovati naknadnih sprememb, lahko občan zamenja osebno izkaznico, če to želi, lahko pa obdrži prejšnjo osebno izkaznico. V tem primeru seveda naslov stanovanja ne bo istoveten z naslovom, ki je vpisan v osebni izkaznici.

Če se je komu nova osebna izkaznica že razlepila, naj jo takoj prinese na svoj matični urad, da jo bomo ponovno zlepili.

Iz oddelka za notranje zadeve skupščine občine Velenje

Zadnjič me je pot zanesla mimo delavskega kluba v Velenju. Začudil sem se živahnemu prometu pri vratih, kjer so si ljudje, moški — ženske, kar podajali kljuko vrat. Mislil sem: »Verjetno je kakšno zborovanje ali kakšna posebna prireditev. Lahko da bi bila tudi kakšna zanimiva razstava olj, akvarelov, skulptur?« Vendar sem takoj zavrgel to misel. Zakaj zavrgel? Saj je vendar avla v klubu takorekoč stalno angažirana z raznimi kulturnimi razstavami. »Verjetno razstavlja svojo dragoceno zbirko kak filatelist.« Ne, ne, ljudje vendar niso taki filatelisti, da bi kar trumoma odhajali v klub. »Kaj če je morda streep tease?« Kradoma sem pogledal naokoli, kot da bi se zbal teh grdih misli. »Streep tease je vendar rezerviran za ‚Pako'!« Kaj pa, če je klub organiziral kaj čisto svojevrstnega, s kakšno zelo tujo in tajinstveno, božansko Venero?« Ah ne, na kaj vendar mislim!

Bil sem že čisto blizu vrat in oken, ko zaslišim nekakšen enakomeren hrup, kot ga je slišati na primer — v samopostrežni trgovini, ko ljudje mrmraje čakajo na blagajno s polnimi cekarji, ko-

Razprodaja

šarami in pretegnjenimi rokami. »Ne, ne, tudi to ne bo držalo. Klub nikakor ni trgovina, to je vendar kulturna gostilna! Klub vendar! Saj vsi vemo kaj je klub. Mirno in prijetno zatočišče določene vrste ljudi, kjer ni pretepov, javnega prepevanja in pijančevanja. Nekaj takega pač kot — kavarna v večjih mestih od tega našega.«

Ravno sem hotel prijeti za kljuko in razvozlati ugankarski vozel, ko se vrata odpro in me butnejo nazaj ter se mi neka tovarišica opravliči in pravi: »Ah saj so že vse odnesli! Pa taka razprodaja!« »Kako ste rekli?« sem vprašal. Vendar sem v naslednjem hipu že razumel za kaj gre. Bila je le čisto nedolžna in vsakdanja, z večjimi in manjšimi popusti, z večjim in manjšim škartom, organizirana razprodaja za vse naše ljube občane, v tem VELENJSKEM DELAVSKEM KLUBU.

? ? ? . . . Da v klubu je bila RAZPRODAJA, poletne obutve, krznenih izdelkov, metrskega blaga, robčkov in . . .

tribuna vaših mnenj

UNIČILI SO UMETNINO

Ko sem pred časom ponovno obiskal delavski klub Velenje in si ogledal novo likovno razstavo, sem že takoj pri vstopu bil zelo presenečen. Kam je izginila izredno dekorativno zasnovana kompozicija »Konja«, ki ga je na veliko steno naslikal znani slikar Janez Vidic? Namestno umetnine sem zagledal veliko lisasto in deloma močno zgrbančeno ploskev iz umetnega usnja.

Čeprav nisem Velenjčan, me je tak odnos do umetnine in to še v prostoru, kjer prirejajo celo likovne razstave, globoko prizadel.

Na vprašanje uslužbenke za točilno mizo, kdo je to odredil, da se tako umetniško delo uniči, je samo skomignila z rameni. To sem storil tudi sam, ko sem razočaran nad tako kulturo odhajal iz kulturnega hrama.

Viktor Kojc, Šoštanj

ALI RES NE GRE DRUGAČE?...

V soboto, 19. novembra smo bili z večjo družbo ob 10. uri dopoldne v hotelu »Paka«, v Velenju. Praznovali smo družinsko slavje, zato smo se hoteli tu malo pokrepčati kot je ob takih priložnostih navada. Toda bili smo bridko razočarani. Ob 10. uri dopoldne so nam v hotelu povedali, da ne moremo biti postreženi v restavraciji, »ker še pospravljajo« in da lahko gremo v samopostrežno, »ali pa kar k šanku«.

Bili smo zelo presenečeni, saj smo mislili, da gre tu za prvorazredni lokal. Ob 10. uri dopoldne bi že lahko bil pospravljen in sposoben za sprejem gostov.

L. P., Smartno ob Paki

SMER Sever: Severovzhod

REKLAMNA DŽUNGLA

Dunaj je tonil v noč, ki je zagorela v tisočerih neonskih barvnih utripih. Reklama; reklama in znova reklama. Utrip sodobnega človeka, utrip, hrana ali tiha okupacija osebnosti. Težko je najti pravi izraz za napad na človekov mir, ki ga bije proizvodnja. Moč, drznost in prefinjenost se odražata v velikih, grandioznih napisih ali pa v izredno prekanjeni reklami, ki išče pot do človekove podzavesti, da bi v trenutku nakupa prodrla v zavest potrošnika. Milijoni so se vgnezdili na fasade, ki jih je čas že zdavnaj prekril s patino, in dostojanstvena preteklost, ki jo je ustvarila človeška roka dobi v somraku obraz; obraz krčevitega hlepenja za dobičkom, krinko za tolikokrat opevani »jaz«, mogočno kriči in vpije v višinah nad mravljiščem drobnih ljudi. Nehote te spreleti strah, ko opazuješ to razgoličeno areno kričave, a otipljive moči, ki skuša in uspeva božajoče segati v drobne sanje ustvarjajočih.

Žal, moramo prehitro zapustiti svetlobno morje, ki je nalik na plažo. Naš mali fičo nas povrne v stvarnost, a ne v stvarnost malega sveta, marveč k spoznanju, da bo pot iz osrčja Dunaja dokaj nelagodna. Pol šestih je in šele kasneje smo izvedeli, da je to čas najhujše prometne gneče na Dunaju.

POMAGAJMO TUJCU

Že sama uvrstitev v nenehni prometni tok je bila težavna. Končno smo le prešli tri križišča, ko smo se skoraj sočasno vsi vprašali, kam pa zdaj. Vedeli smo le končni cilj: Praga. Avtokarta nam je sicer pomagala, da smo lahko našo težnjo bolje definirali: Hollabrunn.

Po šest vrst avtomobilov. Včasih smo že mislili, zdaj, zdaj nas bodo veliki bratje fiča stisnili v gneči. Vlado je imel oroseno čelo. In pri vsem tem nam niti ni prišlo na smeh. Na četrtem križišču smo se obrnili na prometnega policaja. Vljudno nas je poslušal, nakar je iztrgal listič iz bloka in nam napisal ulice, skozi katere moramo voziti. Brali smo: Franz Josefs Kai, Augartenrbücke, Florisdorfer Brücke in končno Brünner Strasse — cesta za Prago. Šele na petem križišču smo se spomnili, da sicer vemo imena, da pa kljub temu ne gre tako. Ko smo bili v najhujši zagati, kam sedaj, levo ali desno ali naravnost, pa je najbrž naše tesnobno občutje zaslutil naš sosed, ki je vozil mercedes. Izstopil je (stali smo pred semaforjem), se preril do nas in vprašal, kam želimo. Takoj smo se sporazumeli, da imamo skupno pot in da naj mu sledimo. Oddahnili smo se in potem je steklo. Kaže, da je Vlado že mahce ujel ritem fiča in na križiščih ter pri štartih ni bilo več težav. Čez dobrih 25 minut smo se znašli na Brünner Strasse. Naš vodič je še vedno vozil pred nami. Kmalu zatem pa je obstal in mi ob njem. Znova je prišel k našemu avtu in se poslovil. Bili smo nekam nerodni. Nismo pričakovali tolikšne vljudnosti. Zaželel nam je srečno vožnjo in se oddaljil. Hitro smo pogledali na številko: W 520-616. Čeprav smo tudi mi našli besede zahvale, se mu danes še enkrat zahvaljujemo in želimo, da bi tudi mi kdajkoli lahko kakšnemu tujemu turistu v enaki meri pokazali našo vljudnost. Še nekaj bežnih pogledov nazaj v oddaljujoče svetlobno mravljišče in že počasi tonemo v noč. Smo blizu Češke meje in promet je neznaten. Le tu in tam srečamo kakšno vozilo, ki hiti proti Dunaju. Nas nihče ne prehiteva.

DEŽ, JESENSKI DEŽ

Spodnje avstrijski svet je valovit. V dolgih lokih se spuščamo in vzpenjamo in redka so naselja ob cesti proti Znojmu, avstrijskočeškemu mejnemu prehodu. Veselimo se Češke, čeprav nič kaj ne vemo, kje bomo prenočili in kako bomo poravnali naše raču-

AKADEMIJI V ŠMARTNEM IN ŠOŠTANJU

Na dvovišinski bradlji so uspešno nastopile mladinke »Partizana« Šoštanj. Skupino vodi TEA PODGORŠEK.

OBCINSKA ZVEZA ZA TELESNO VZGOJO JE OB DNEVU REPUBLIKE PRIREDILA TELOVADNI AKADEMIJI V SOŠTANJU IN ŠMARTNEM OB PAKI. PROGRAM JE BIL PESTER. NASTOPILI SO PIONIRJI, PIONIRKE IN MLADINKE »PARTIZANA« SOŠTANJ, SABLJAČI IN JUDOISTI IZ VELENJA, PIONIRJI ŠSD IZ VELENJA, UČENCI I. OSN. ŠOLE SOŠTANJ, II. OSN. ŠOLE VELENJE IN IZ OSN. ŠOLE ŠMARTNO OB PAKI. NA AKADEMIJI V ŠMARTNEM OB PAKI JE GOVORIL STANE PRASNIKAR, V SOŠTANJU PA MARTIN PRIMOŽIČ.«

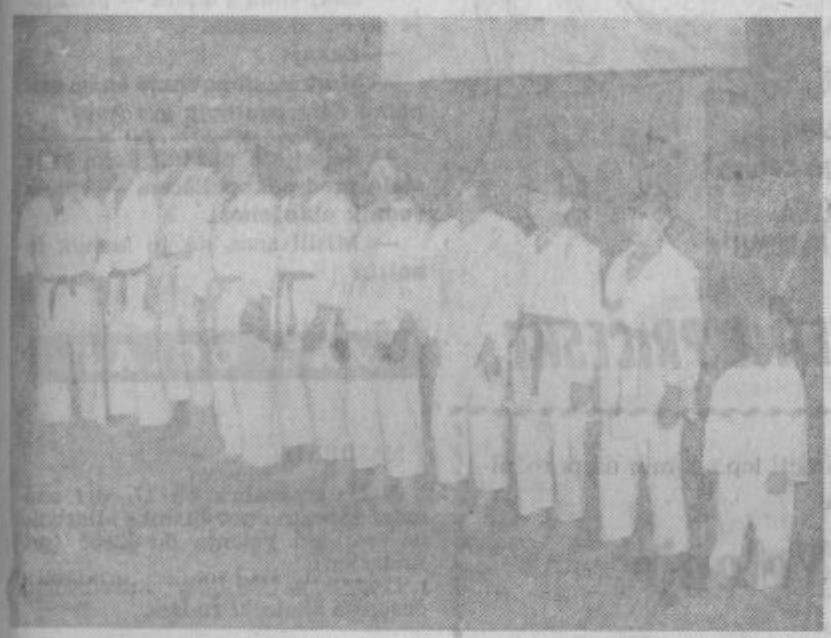

Trener FRANC USAR je s svojimi judoisti prikazal požrtvovalnost tega športa.

Učenke in učenci I. osnovne šole Šoštanj, so pod vodstvom tovarišice OSTROVRŠNIKOVE zaplesali makedonski narodni ples.

šport šport šport šport

Slovenska conska nogometna liga — vzhod

NA SPOMLAD BOLJE

Prvi del tekmovanja je pokazal, da moštvo Kladivarja izstopa in si je že sedaj zagotovilo prvo mesto in ponoven vstop v SCNL.

Nogometaši iz Šoštanja so tekmovanje dobro začeli, vendar pa so po incidentu s sodnikom, zaradi katerega je bilo kaznovanih pet igralcev v nadaljnjem tekmovanju doživeli poraz z Grafičarjem. Kljub temu pa so v nadaljnjih srečanjih zbrali še tri točke in se uvrstili v sredino lestvice.

Enajsterica Velenja je v tem delu tekmovanja, razen na nekaterih tekmah, povsem odpovedala. Neresnost igralcev, slabi obiski treningov, nastopi z vedno drugimi igralci, vse to je vplivalo na neuspeh kakršnega velenjski nogomet ni doživel vse od svoje ustanovitve (20 let). Tako so se na polovici tekmovanja znašli na repu lestvice.

Obe enajsterici pa upata na bolje v spomladanskem delu prvenstva. Da bodo želje uresničene, se bodo morali že sedaj resno lotiti vadbe, da se ne bo v nadaljevanju ponovila ista slika, kar posebno velja za enajsterico Velenja.

Velenje — P. Šoštanj 1:1 (0:0)

V zadnjem kolu sta se v derby srečanju pomerila lokalna tekmeca. Na težkem in blatnem terenu so prvi dosegli zadetek Šoštanjčani — Stevančič 1:0. Nekaj minut pred koncem pa so Velenjčani izenačili na 1:1. Strelec gola je bil »veteran« Meh.

Velenje: Filipovič (Jurčec), Kraljevič, Jajaš, Gojevič, Sitar, Zepič, Meh, Gobec, Kmet, Lipar, Špegelj, Šoštanj: Čepelnik, Kumer, Kurnik, Podojsteršek, Bukovec, Slatinšek, Pofek, Pavšek, Hladin, Stevančič, Krevselj.

Nasveti za smučanje

TELESNE PRIPRAVE ZA SMUČANJE

Če hočemo, da nam bo smučanje razvedrilo, oziroma, če želimo izpopolniti svoje znanje smučanja je potrebno, da se za smučarsko sezono tudi telesno pripravimo. To posebno velja za tiste smučarje, ki se sicer ne ukvarjajo s športom ali z drugimi telesnovzgojnimi dejavnostmi.

Krmarjenje na smučeh zahteva od smučarja refleksno obvladanje ravnotežja, hitrosti in uspešno premagovanje sprememb terena, snega in drugo. Zato pa mora biti smučar močan, spreten, vztrajen in sposoben hitrega reagiranja. Vse to pa so osnove za pridobivanje potrebne telesne kondicije.

Nekaj vaj za pridobivanje omenjenih telesnih kvalitet:

— poskakovanje sonožno — v levo, desno, naprej, nazaj — enonožno z noge na nogo in z odrivanjem v levo in desno;

— počepi in iz počepa poskoki;

— v stoji razkoračeno z vzročenjem in odročenjem, delati predklone, zaklone, zasuke telesa in kroženje s telesom;

— v leži na hrbtu — dviganje nog, telesa ali oboje hkrati;

— v leži na trebuhu — dviganje nog in telesa (vleknjeno);

— zamahovanje z nogami naprej, nazaj in vstran;

— v opori ležno z rokama delati sklece;

— hoja v bližnjo okolico in teki v breg in po bregu navzdol z menjanjem smeri in preskakovanjem ovir;

— izleti na bližnje planinske koče.

Te vaje delamo lahko kot jutranjo gimnastiko. Koristneje pa je, če to gimnastiko povežemo s hojo in tekom v prirodi. V začetku vsak gib nekajkrat ponovimo, nato pa lahko število posameznih ponavljanj večamo.

Tako si bomo lahko utrdili sklepe, okrepili mišice, pridobili na psihofizičnih sposobnostih telesa in kondiciji. Prve smučine na snegu pa bomo zarezali uspešneje in z večjo gotovostjo. Saj se večkrat zgodi, da zaradi premajhne telesne kondicije v prvih dneh smučanja pride do neprijetnih padcev, pa tudi do poškodb posebno ob žičnicah.

ZA UČENJE SMUČANJA NI NIKOLI PREPOZNO

Smučanje je koristna športna rekreacija ne le za otroke, temveč tudi za odrasle vseh starosti. Mladi ljudje se navdušujejo za hitre vožnje in tekmovanja, starejši pa bolj za izletništvo na smučeh in smuko, po manj zahtevnih terenih. Zato ni malo primerov, da se ljudje pri petdesetih letih navdušujejo za smučanje, kajti vedo, da le telesno aktivnost ohranja organizem čvrst in čil. Za učenje smučanja ni nikoli prepozno! Starejši ljudje verjetno ne bodo mogli obvladati večje hitrosti in hitrega vijuganja. Lahko pa obvladajo plužno tehniko krmarenja kar je dovolj, da se lahko varno spuščajo v zavojih po bregu in delajo izlete na smučeh. Starši se kaj radi spominjajo in razlagajo otrokom kako so v mladostnih letih dobro smučali s preprostimi smučmi. Težko pa se odločijo, da bi ponovno stopili na smuči in preizkusili že pridobljene izkušnje. Vendar, če bi vedeli kako koristno je smučanje za zdravje, za obnavljanje telesnih sil, bi se prav gotovo ponovno odločili za smučanje in koristili del letnega dopusta tudi pozimi v planinah. Saj je ravno smučanje v visokih gorah športna panoga, ki ima najvišjo biološko vrednost vplivov na organizem.

Piše: Rudi ŽEVART, prof. telesne vzgoje.

Socialistična republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE VELENJE
Oddelek za notranje zadeve
Stevilka: 2-21-39, 37, 38/1966
Datum: 1. 12. 1966

RAZGLAS

Po 6. točki navodila o postopku z najdenimi predmeti (Uradni list FLRJ, št. 93/49) objavlja oddelek za notranje zadeve Skupščine občine Velenje, da so bili na območju mesta in okolice Velenja in Šoštanja najdeni spodaj navedeni predmeti:

1. Moško kolo znamke SPORTROG, črne barve, št. 343183 — najdeno v Velenju;

2. Žensko kolo znamke LASTA;

3. Moško kolo znamke PRETIS, črne barve;

4. Žensko kolo, črne barve, najdeno pred stavbo skupščine.

Prosimo lastnike teh predmetov, da jih dvignejo pri oddelku za notranje zadeve Skupščine občine Velenje v roku 6 mesecev po objavi tega razglasa. Po tem roku bodo ti predmeti last družbenega premoženja. Najdene predmete si lahko ogledate vsako sredo popoldan.

HOTEL »PAKA« ZA PRAZNIČNE DNI

V hotelu »Paka« Velenje so pozimi pripravili vrsto presenečenj za zimske dni. Vsak dan razen ponedeljka, imajo ples. Pripravili pa so tudi mednarodni barski program.

Za novo leto bo v vseh obratih gostinskega podjetja »Paka« Silvestrovanje. Kdor hoče pričakati novo leto v hotelu ali v restavraciji »Jezero«, si mora rezervirati prostor. Rezervacije že sprejemajo. Novoletni menu stane v »Jezeru« 55 novih dinarjev, v hotelu pa 70 novih dinarjev. V vseh ostalih lokalih pa je prosto.

---

ně, ker nimamo čeških kron. Zanašamo se na dinar in nekaj malega tujih deviz. Že smo prevozili Hollabrunn. Sedaj ni težko slediti smeri. Vsepovsod nas opozarja številka E-14. To je naša magistrala.

Malo pred češko mejo nas pozdravi dež. Prve kaplje se kmalu spremenijo v nenehno kropotanje pravcatega jesenskega deževja, ki nas je spremljalo kar tri dni. Ni nam prijetno, toda kaj si moremo. Janko me je opozoril, da bom kmalu občutil blagodejnost dežja, ker pač pri anteni karoserija majčkeno spušča. In res, ni bilo treba dolgo čakati in že sem občutil prve korake mokre kopeli. Sedaj nisem bil več ogrožen, da bi moral zapustiti sedež ob šoferju, ki sem si ga izbral zaradi večje komodnosti za dolge noge.

Že je pred nami blok avstrijske meje. Lenobno in nezainteresirano nas je pogledal obmejni uradnik in že smo se bližali češki obmejni straži.

ZAHOD—VZHOD

Sprva smo zagledali tri metre visok betonski stolp s stražarjem z lahko strojnico. Za železno rampo pa sta stala dva vojaka s šmajserjema preko prsi. Tu je meja, ti nedvosmiselno pove strumna vojaška drža in zastrašujoče orožje. Tu je meja dveh svetov: Vzhoda in Zahoda. Smer nas vodi sicer proti severu, toda uradno je ta sever na Vzhodu.

In tudi ločnica to pove. Meja je tu ostro zarezana in spričo orožja pač ni nobene šale. Nekako razumem Čehe. Pred 28. leti jih je Zahod žrtvoval Hitlerjevemu apetitu in misiji zla. In najbrž se je težko otresti občutka, da si nekoč bil grdo prevaran. Sicer pa so vljudni in prijazni. Na naše pozdrave odzdravljajo v pojoči češčini.

V carinarnici nas obkroži kar pet carinikov. Smejoči obrazi, veselost, izmenjava cigaret in samo najnujnejše formalnosti. Dado nam avtokarto Češke, ki smo je krvavo potrebni. Postrežejo tudi s podatki, kje naj poiščemo prenočišče. Do Prage danes ne bomo več zmogli; oddaljena je še dobrih 200 km, mi pa imamo že vožnjo od Velenja za seboj, kar je za naše kosti kar dovolj. Žile nam nabrekajo od sedenja in trahlo smo sitni in godrnjavi. Z Jankom predlagava, da se ustavimo v prvi gostilni in potešimo našo žejo.

Ko sedemo v avto, nas carinik še za hip poprosi, da izstopimo, bežno pogleda avto in že se poslavljamo in hitimo po pusti, a kar dobri cesti proti Pragi.

Mesto Znojmo je kar precej oddaljeno od nje. Puščoba, puščoba. Res je že pozno, toda na cesti ne srečujemo nobenega. Kot da je ta zemlja izumrla.

STROG »HOSTINEC«

Vozimo skozi vasi, ki so v jesenskem dežju mrke, puste. Le majhne lučke osvetljujejo napise: Hostinec, in ker je naša žeja in želja po češkem pivu dosegla že svoj višek, se končno vendarle usodimo obstati pred veliko, enonadstropno hišo — gostilno.

Že prvi pogled v veliko gostinsko sobo nas razočara. Velika skupna miza v obliki podkve, na sredi izbe pa sod. Sod deluje domiselno, posebej še, ker na njem stojijo veliki kozarci za pivo, toda skupna miza nas spominja na domače banketno vzdušje. V manjši sobi so tri mizice, nekaj mladih fantov in trije vaški »šnopsarji« ter »hostinec«.

Naš »vdor« jih je nekako pretresel. Ogledujejo si nas z radovednostjo. Točilna miza je siromašna, še bolj pa polica z razstavljenimi pijačami.

Hostinec se znajde ob naši mizi in najprej povpraša, kdo je voznik. Naivno povemo, da Vlado. »Torej,« pravi gostilničar, »lahko pije samo sokove.« Ne poznamo še dodobra učinka češkega piva, zato smelo rečemo: »Vi kar prinesite, mi pa bomo pili!«

»Ne!« je dejal odsekano gostilničar in prinesel pivo ter sok. Toda že v očeh mu beremo nerazumevanje, ki ga izrazi: »Ali imate češke krone?« »Ne!« odvrnemo, gostilničar pa brez besed odnese pijačo nazaj na točilno mizo.

Starejši Čeh pristopi naši mizi in nas povprašuje, od kod smo in kam gremo. In ko ga ogovorim z »gospod«, se vsede, razjoče in pripoveduje, da pozna Slovenijo, da ljubi Jugoslovane, da že leta ni slišal besede »gospod«. In ker smo žejni, napravimo kupčijo.

Čeh nam kupi pivo, mi pa mu damo cigarete. In tako smo začeli z naturalno menjavo, ki se nas je držala vseskozi v Vzhodnem svetu.

Nadaljevanje prihodnjič

POTOVANJE V INOZEMSTVO

Občane seznanjamo o postopku pri izdaji potnih listov za potovanje v inozemstvo. V tujino lahko potujete z osebnim, družinskim ali skupnim potnim listom.

Po zakonu o izdajanju potnih listov jugoslovanskim državljanom (Uradni list SFRJ, št. 12/65) lahko zaprosi za potni list oseba, ki je dopolnila 18 let starosti in osebe, ki še niso dopolnile 18 let, vendar morajo imeti pooblastilo od staršev, ki mora biti podpisano od obeh roditeljev. Vojni obvezniki deponirajo vojaško knjižico. Oni, ki še niso odslužili vojske zaprosijo za potrdilo oddelek za narodno obrambo, da ni za njih zadržkov za potovanje v tujino. V sprejemni pisarni izpolnijo predpisani obrazec in priložijo po 2 fotografiji, velikosti 4,5 × 6 cm.

Z družinskim potnim listom lahko potujejo mož, žena in otroci. Žena ali mož je nosilec potnega lista, ostali so družinski člani. Postopek za izdajo je isti. Razlika je v tem, da ni potrebno pooblastilo za otroke, ker bodo pač vedno potovali skupaj s starši. Za otroke do 5. leta starosti, slika ni potrebna. Drugi sorodniki se ne vpišejo v potni list. Zakon predvideva, da se v družinski potni list lahko izda viza za omejeno število potovanj to je, za 6 potovanj. Če izrabite vizo pred iztekom enega leta, zaprosite za novo.

Do sedaj sta lahko potovala z družinskim potnim listom ločeno mož ali žena, četudi je bil eden od njiju družinski član. V bodoče lahko potuje na tak potni list samo nosilec. Obmejni organi **za enkrat še ne bodo** ovirali oseb, ki bodo potovale s takimi potnimi listi, ker je bila dana pač takšna instrukcija, da lahko potujeta vsak zase — mož in žena. V bodoče se ob prošnji za izdajo potnega lista pravočasno odločite kakšen potni list vam bo najbolj ustrezal.

S skupinskim potnim listom lahko potuje vsakdo z isto dokumentacijo kot za osebni potni list. Stroški so nižji, odvisno pač od agencije, ki takšno potovanje organizira.

Uredba Zveznega izvršnega sveta o pogojih za izdajo vize (Uradni list, št. 32/66) prinaša novost v tem, da dopušča izdajo vize za izdajo enega potovanja, omejeno število ali neomejeno potovanj. Uredba navaja to možnost samo za tiste države s katerimi je naša država sklenila sporazume o ukinitvi viz. To so vse socialistične države v Evropi, razen Albanije in Sovjetske zveze. Odpravljene so tudi vize med Avstrijo in Italijo.

Nov zakon o izdajanju potnih listov jugoslovanskim državljanom oz. pravilnik je predpisal tudi nov obrazec potnega lista. Te potne liste že izdajamo z veljavnostjo 10 let. Stari potni listi veljajo do 31. 12. 1966. Po tem datumu bodo veljali le še za vrnitev v domovino. Stroški novega potnega lista so:

— vloga 50 S-din;
— veljavnost 1500 S-din;
— viza 1000 S-din (večkratna);
— viza 500 S din (enkratna;
— obrazec 2500 S-din.

Glede novih potnih listov želimo občane seznaniti o tem, da jih trenutno nimamo dovolj na zalogi, ker jih v Sloveniji ni. Potne liste, ki jih dobimo, rabimo za nujna službena ali privatna potovanja. Za turistična potovanja ni obrazcev v zadostni meri. Prosimo občane, da vzamejo to obvestilo z razumevanjem na znanje. Po informacijah ne zmore napraviti grafični zavod, ki tiska potne liste, dovolj obrazcev. Da ni potnih listov, torej ni naša krivda.

Ni nujno da ravno do novega leta zamenjate stare potne liste. Zamenjava bo skozi vse leto. Prosimo, da to upoštevate, ker imamo dosti zamenjav za one, ki delajo v tujini in jih konzulati napotijo na občino za zamenjavo, ki mora biti takojšna.

Potni list ali vizo uredite v 8. do 10. dneh.

Iz oddelka za notranje zadeve Skupščine občine Velenje

Ko se boste odločili za nakup
obiščite

Veleblagovnico »VELMA« Velenje

ki nudi svojim potrošnikom izredno veliko izbiro razne zimske športne opreme: smuči, pletenine, usnjene rokavice in bunde – vseh vrst kvalitete in velikosti.

Po ugodnih pogojih nudimo nakup hladilnikov HIMO s 5% popustom.

Razpolagamo tudi z veliko izbiro gramofonskih plošč, s katerimi si boste lahko krajšali dolge zimske večere.

OBIŠČITE NAŠO VELEBLAGOVNICO. PREPRIČAJTE SE O VELIKI IZBIRI IN SOLIDNI POSTREŽBI!

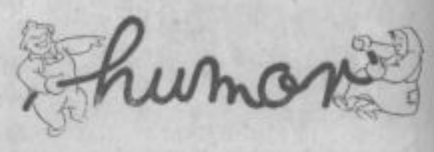

Na loteriji tovarne detergentov sem dobil avto! — se hvali prijatelj prijatelju.

— Čestitam!

— Zdaj spim v njem — nadaljuje srečni dobitnik.

— Zakaj?

— Moram, stanovanje imam prepolno detergentovih zavojev.

— Zakaj ste ukradli kolo, ki je stalo pred pokopališčem — vpraša sodnik obtoženca.

— Mislil sem, da je lastnik že notri.

RLV: disciplinske kazni

Višje delavsko razsodišče pri centralnem delavskem svetu rudnika lignita Velenje, je dne 26. novembra kaznovalo **Srečka Eriča**, kvalificiranega kopača v jami s kaznijo **zadnjega javnega opomina.**

Srečko Erič se je dne 26. oktobra letos med delom v jami na prvi tretjini sprl s svojim sodelavcem, delovnim tovarišem Viktorjem Kričejem zaradi delovnega orodja. Neopravičeno je namreč Kričeju vzel njegovo lastno orodje za izglajevanje ometa stene. Oba sta namreč jamska zidarja. Na prigovarjanje Kričeja je Erič z njegovim lesenim orodjem udaril po tračnici in ga prelomil. Ko je tovariš Kričej ta primer prijavil pri nadzorniku Drevu, je prišel za njim Erič in ga vpričo nadzornika prijel za srajco ter mu jo strgal in hotel z njim še fizično obračunati, vendar mu je to tovariš Drev preprečil in ga napotil iz jame.

Višje delavsko razsodišče pri centralnem svetu rudnika lignita Velenje je na disciplinski obravnavi zaslišalo obtoženca Eriča in obe priči ter je prišlo do zaključka da se je Erič zelo nedisciplinirano vedel in kljub temu, da je ravnal v jezi in da je bil zaradi medsebojnega prepira s Kričejem nekoliko izzvan, je zagrešil zelo težek prestopek, ker se je dogodek pripetil v jami. Vsekakor bi mu komisija lahko izrekla najhujšo kazen — odpust iz delovne organizacije, ker vsak pretep ali poizkus pretepa v jami predstavlja nevarnost za podjetje, kjer so pogoji dela popolnoma drugačni kot zunaj in kjer mora biti med sodelavci vzdušje prijateljstva in tovarištva. Kajti vsak čas se lahko v jami zgodi kakšna nezgoda ali podobno in so si delavci dolžni med seboj pomagati, ne pa, da ustvarjajo sovražno in napeto stanje.

Višje delavsko razsodišče je pri Eriču kot olajševalno okolnost smatralo to, da je oče treh otrok in da je sicer bil kolikor toliko dober delavec, čeprav ne najbolj disciplinirani. Razsodišče mu je dalo možnost, da se popravi in da bo izrečena kazen nanj vzgojno vplivala; vendar mu je dalo vedeti, da bo vsaka takšna ali podobna kršitev, ki bi jo ponovno storil, predstavljala pogoj za takojšen odpust iz delovne organizacije.

Srečko Erič je dejanje priznal, vendar je potrdil, da se s Kričejem že dalj časa ne razume najbolje in si želi, da bi ga prestavili na drugo delovno mesto.

-ČAN

NOVOPOROČENCI, ki želite imeti lep spomin na poročni dan, obiščite z zaupanjem atelje

Foto PAJK Velenje

Redno vršimo fotografiranje:

portretov, otrok, za vse vrste dokumentov, razne reprodukcije, ter izvršujemo tehnično, propagandno in turistično fotografijo v črnobeli in original Agfacolor tehniki!

Izdelujemo povečave v vsaki zaželeni velikosti.

FOTOAMATERJE obveščamo, da zopet redno razvijamo filme ter kopiramo in povečavamo. Uporabljamo samo uvožene fotokemikalije in fotopapirje.

MALI OGLASI

NAJDENO

● 23. novembra ob 17. uri sem našel zapestno uro znamke »Darwil« na cesti od Velenja do Kavč (pri Andrejcu).

Lastnik naj se zglasi v uredništvu časopisa »Saleški rudar«.

PRODAM

● Poceni prodam vse vrste pohištva. Novljan, Tomšičeva 28, Velenje.

KUPIM

●Kupim manjše posestvo v okolici Velenja. Anton Kukovec, Celjska 18, Velenje.

PRVA ŽALOSTINKA SVOJEMU ČLANU

Mladinska godba rudarskega šolskega centra je imela v načrtu, da se nauči tudi žalostinko.

Letos oktobra so začeli z individualnimi vajami. Prvi se je naučil igrati žalostinko posebno nadarjen klarinetist Ivan Beškovnik. Vendar je ni mogel igrati s svojimi tovariši, temveč so jo leti igrali njemu.

Ko se je 3. novembra težko ponesrečil v prometni nesreči, je ostal v nezavesti vse do svoje smrti 28. novembra. Ostali člani mladinske godbe so s težkim srcem skupno vadili žalostinko, kajti slutili so, da vedno nasmejani Ivan ne bo preživel prometne nesreče.

In ravno med prazniki, ko so bili mladi godbeniki na kratkih počitnicah, je prispela žalostna vest, da je Ivan umrl.

Ko je Radio Ljubljana objavil osmrtnico, so se mnogi godbeniki iz oddaljenih krajev predčasno vrnili v Velenje, da bi se lahko poslovili od svojega nepozabnega klarinetista in mu zaigrali v slovo žalostinko.

Po zadnji težko izrečeni besedi ob odprtem grobu, so godbeniki, kljub solzam v očeh, zaigrali žalostinko iz vsega srca in tako čustveno, da so prisotni onemeli.

Težko je bilo slovo od svojega tovariša, posebno pa še v takih okoliščinah.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega moža

MARTINA FORŠTNERJA

upokojenega rudarja iz Hrastovca

se zahvaljujem rudarski godbi, govornikom in sindikalni podružnici rudnika lignita Velenje ter vsem ostalim, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoča žena Ana

Neprevidnost staršev

Čeprav se je nesreča pripetila že prejšnji mesec, vznemirila širok krog ljudi in razširila različne govorice, moramo nanjo še posebej opozoriti.

V ponedeljek, dne 21. novembra zjutraj so našli mrtvo v otroški posteljici komaj sedem mesecev staro CVETO ŠTAJNBERGER iz Družmirja 48. Ob tem dogodku so ljudje ugibali in ugotavljali različne vzroke smrti. Nekateri, najzlobnejši pa so celo govorili o umoru.

O dogodku pišemo predvsem zavoljo tega, ker bi radi starše opozorili, kaj lahko povzroči njihova neprevidnost. Tudi mala Cvetka je umrla zaradi nepazljivosti njenih staršev.

Usodnega dne je ležala sama v podstrešni izbici. Mati in oče pa sta bila spodaj. Cvetka se je najbrž igrala z malo celulojdno punčko, zajčkom, konjičkom, ropotuljico . . .; saj so njeni starši poskrbeli, da razigranemu otroku ne bi bilo dolgčas. Vse te in še druge igračke sta starša navezala na trakove in jih obesila na elastični trak, katerega sta privezala na obeh straneh posteljice. Prav ta elastični trak pa je bil usoden. Trakovi in igračke so se ovili okrog Cvetkinega vratu in zadrgnili, oziroma stisnili vratne žile.

Male Cvetke iz Družmirja ni več. V otroških posteljicah, gajbicah in drugod, pa je še veliko malih nezavarovanih razposajenčkov. Pomislimo in poglejmo kaj delajo, da jih ne bo, zaradi naše neprevidnosti, doletela usoda male Cvetke.

Večerna politična šola

Letos je občinski komite ZKS zopet organiziral večerno politično šolo. Sedanji oddelek bo zaključil pouk koncem decembra. V njem je 25 slušateljev iz »Gorenja«, rudnika, rudarskega šolskega centra, »Vegrada«, Chrommetala in lesnoindustrijskega kombinata.

Prihodnje leto bodo imeli še en oddelek za člane Zveze komunistov. Vključili pa se bodo lahko tudi drugi člani delovnih kolektivov.

Občinski sindikalni svet bo organiziral posebni oddelek za sindikalne delavce. Program bodo prilagodili problemom samoupravljanja.

Takšne večerne politične šole so v sedanjem času še posebno potrebne. Gospodarska in družbena reforma terjata čimveč kvalificiranih delavcev. Političnemu izobraževanju so v velenjski občini vseskozi posvetili posebno pozornost, saj so do sedaj organizirali že 13 oddelkov večerne politične šole.

Komisija za organizacijo in razvoj je imela sejo

Pred nedavnim je imela komisija za organizacijo in razvoj občinske organizacije Zveze komunistov prvo sejo. Razpravljali so o organizaciji občinskega komiteja, strukturi in delu komisij in vlogi organov občinskega komiteja.

Predvsem so člani komisije razpravljali o tem, da bi vzpostavili takšno obliko občinske organizacije, ki bi bila čimbolj povezana in učinkovita, da bodo lahko komunisti velenjske občine sproti spremljali vsa družbenopolitična dogajanja.

Na prihodnji seji bodo govorili o delu in organizaciji osnovnih organizacij Zveze komunistov v velenjski občini.

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Lastnik in izdajatelj: Občinski odbor SZDL Velenje — Urejuje uredniški odbor: Ivan Fijavž, Franjo Kijun, Franc Lesnik, Maks Medved, Ljuban Naraks, Milan Šterban, Jože Tekavec, Maruša Trampuš, Alojz Zavolovšek in Rudi Ževart — List izhaja vsak drugi četrtek — Posamezna številka stane 30 novih par ali 30 starih dinarjev — Letna naročnina 7 novih dinarjev in 50 novih par ali 750 starih dinarjev, polletna naročnina 3 nove dinarje in 75 novih par ali 375 starih dinarjev

Naročnina se plača vnaprej na tekoči račun: 5074-8-369 pri SDK, ekspozitura Šoštanj — Naslov uredništva: SALEŠKI RUDAR, Velenje, Titov trg 2, poštni predal 89, telefon 8-50-87 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk in kliševi: GP Celjski tisk Celje.